De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing. Die daarvan niet te tijde eenig gevolg geeft, wordt verondersteld de blijvende courant te verlangen.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito dito - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord Amerika.

9de JAARG. NO. 21. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 22 JUNIJ 1858. GEHEEL NO. 437.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	12	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
[illegible] col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	26
[illegible] col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
[illegible] col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	[illegible]	34	40
[illegible] col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	45	55
[illegible] col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width.
Business Cards will be inserted 1 year at $1 a line.
Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 18 Mei. Ten gevolge der onderhandelingen van 's Konings gezant bij het Russische Hof zijn de Nederlandsche onderdanen, die te St. Petersburg en te Moskow hun verblijf houden, vrijgesteld van de navolgende stedelijke belastingen, als: 1. van de betaling van 1 percent van het door hen aangegeven kapitaal, en 2. van 200 roebels papier, jaarlijks verschuldigd door de reizende kooplieden, die als vreemdeling in genoemde steden wonen, zonder er handel te drijven, doch die er een vast goed in eigendom bezitten. (*Staats Ct.*)

'S GRAVENHAGE, 21 Mei. De heer *A. H. van Cleef* uitgever der *Amersfoortsche Courant*, is gedagvaard tegen den 1sten Junij e.k. voor het kantongeregt van Amersfoort, "wegens het plaatsen in het nommer der gemelde courant van den 7den Mei j.l. eener advertentie van eene vreemde loterij, waaromtrent men zich kan adresseren aan het bankiershuis *Stirn & Greim*, te Frankfort a/M."

Nog onderscheidene andere Nederlandsche couranten hebben dezelfde advertentie opgenomen. Het is evenwel niet bekend, of ook andere uitgevers voor dezelfde handeling in regten zijn of worden aangesproken.

AMSTERDAM, 18 Mei. Heden middag omstreeks 2½ uur ontstond er een allerhevigste brand ten huize van den heer *H. L. van der Burgh*, vuurwerkmaker aan de Weesperzijde, en wel door eene ontploffing van Buskruid. Omstreeks tegen 4 uur was men het vuur meester, dat eene groote verwoesting heeft aangerigt. Menschenlevens zijn gelukkig niet te betreuren. De vrouw des huizes, wier kleederen in brand zijn geraakt, heeft ernstige brandwonden bekomen, en verkeert in zorgelijke omstandigheden. Het leverongedeelte van het huis is geheel uitgebrand.

— Door de Ned. Handelmaatschappij zijn bevracht 30 schepen, als: voor Amsterdam 15, voor Rotterdam 11, voor Middelburg 3 en voor Schiedam 1.

— Terwijl het oppervlakkig een vrolijk gezigt oplevert, een geheel mastbosch in het Oosterdok te zien liggen, zoo verandert die aandoening in treurigheid, wanneer men verneemt, dat het Nederlandsche schepen zijn, die gelost hebben en zonder bestemming zich bevinden. Men schrijft dit toe *eensdeels* aan de scheepvaartwetten, dewijl eerst sedert het einde van den oorlog door Engeland en Frankrijk in de Krim gevoerd, langzamerhand de normale toestand is ingetreden; *anderdeels* wordt als oorzaak opgegeven dat eene groote hoeveelheid Oost-Indische producten op Java wordt verkocht, waardoor veel koffij, suiker, enz. regtstreeks in vreemde handen overgaat, en door vreemde schepen uitgevoerd, niet naar Nederlandsche, maar naar vreemde havens wordt vervoerd. Sommigen meenen dat, in dier voege ongeveer de helft der Indische producten aan de Nederl. scheepvaart en de Nederlandsche assurantie wordt onttrokken. (*Utr. Ct.*)

NIJMEGEN, 17 Mei. Voor het 13de Nederl. landhuishoudkundig congres, den 29sten en 30sten Junij, 1sten, 2den en 3den Julij aanstaande alhier te houden, worden vele toebereidselen gemaakt. Door het beroemde Oostenrijksche militaire muzijkcorps, circa 60 man sterk, te Mainz in garnizoen, zullen gedurende die dagen concerten worden uitgevoerd. Verder zullen van wege het congres volksfeesten worden gegeven en eene tentoonstelling van bloemen en gewassen plaats vinden. Ook heeft de afdeeling Nijmegen der Geldersche maatschappij van landbouw eene tentoonstelling van vee en pluimgedierte bij die gelegenheid uitgeschreven, te houden den 1sten en 2den Julij, waarbij belangrijke prijzen zijn uitgeloofd.

ASSEN, 26 Mei. Volgens officiele opgaven van de gemeentebesturen van Coevorden, Dalen, Meppel, Smilde, Vledder en de Wijk, zijn in die gemeenten de natuurlijke pokken ontdekt en heeft deze ziekte zich daar in meerdere of mindere mate verspreid, terwijl zij, naar geruchten, zich ook in andere gemeenten zou hebben geopenbaard.

Ten einde den voortgang en de uitbreiding dezer zoo gevaarlijke ziekte zooveel mogelijk te doen voorkomen, zijn alle gemeentebesturen in Drenthe van wege het gouvernement verzocht, om, wanneer gevallen van de ziekte zich in hunne gemeenten reeds mogten hebben voorgedaan of later mogten ontstaan, de noodige maatregelen te nemen, ten einde de verdere verspreiding te verhoeden, en in het bijzonder toe te zien, dat geene kinderen uit huisgezinnen waar die ziekte is uitgebroken, op de openbare scholen worden toegelaten.

— De maatschappij tot het graven van een kanaal van Coevorden naar de Vecht opgerigt, heeft door onderhandschen verkoop den eigendom verkregen van de gronden door welke het kanaal zal loopen. Nu de prov. staten van dit gewest het aangevraagde subsidie hebben geweigerd, zal het ontbrekende kapitaal door de aandeelhouders worden bijeengebragt.

— Door den raad der gemeente Kollumerland en Nieuw-Kruisland is in eene gehoudene vergadering op den 8sten Maart j.l. besloten, dat aan kinderen beneden de vijftien jaren, door kasteleins en kroeghouders geen sterke drank mag geschonken worden.

— Op de steenfabrijken der gebroeders A., in eene Geldersche plattelands-gemeente, waar [illegible] menschen werkzaam zijn, wordt, als de [illegible] zoo goed als afgeloopen zijn, aan [illegible] plaats van sterken drank [illegible] geven.

[illegible]

een dit. Van alle nuttige instellingen was hij, voor zoover dit op zijn weg lag, een ijverig bevorderaar.

LEEUWARDEN, 19 Mei. Uit het verslag aangaande den toestand der gevangenissen alhier over 1857 blijkt, dat de veroordeelden, die de bevolking der strafgevangenis in 1856 en 1857 belangrijk hebben doen toenemen, voornamelijk bestaan uit voormalige kolonisten van de *maatschappij van weldadigheid*. Van deze klasse van gevangenen waren er, blijkens dat verslag, tot den 31sten December 1857 reeds ingekomen 41 in 1856 en 66 in 1857, te zamen 107. Deze 107 werden met uitzondering van 6 wegens diefstallen, allen veroordeeld ter zake van: schriftelijke bedreiging met brandstichting, t. w. door het provinciaal geregtshof in Drenthe 88, door dat in Overijssel 29, in Zuid-Holland 2 en in Friesland 2.

De vonnissen over deze, overal gelijk gekwalificeerde misdaad uitgesproken, zijn als volgt: tot 5 jaren tuchthuisstraf 33; tot 6 jaren dito 22; tot 7 jaren dito 2; tot 10 jaren dito 27; tot 15 jaren dito 17. De veroordeelingen voor 10 en 15 jaren zijn allen door het hof in Drenthe uitgesproken. Hoewel door de toepassing van het maximum der straf, de veroordeelingen voor het laatstgenoemde hof wegens dit feit zeer zijn afgenomen, schijnt toch de zwaarte der straf het plegen van dit misdrijf niet te kunnen beletten. Immers in de eerste drie maanden van 1858 zijn er reeds 13 gevangenen wegens dit feit alhier ingebragt, waarvan 8 eene 15jarige straf hebben te ondergaan. Bij schier al deze veroordeelden schijnt de zucht om uit de kolonie ontslagen te worden of de wederopzending derwaarts te ontduiken, de oorzaak hunner misdaad te zijn.

ZWOLLE, 20 Mei. De zucht om bij het instructie-bataljon te Kampen tot militair te worden opgeleid, blijft nog steeds toenemende. Dezer dagen is weder een zeer aanzienlijk aantal jongelingen aangekomen, om bij het bataljon te worden ingelijfd.

GRONINGEN, 22 Mei. Van den brand te Nieuw Buinen wordt ons van den 20sten het volgende geschreven:

Gisteren zijn eenige honderden dagwerken turf en een arbeiderswoning hier eene prooi der vlammen geworden. Door den fellen en aanhoudenden wind had het vuur van boekweitenveenbranden zich op onderscheiden plaatsen in den turf verspreid, en scheen het dat alles hier zou verbranden. Door veel en onvermoeid werken, zoowel van de ingezetenen alhier, alsmede van de inwoners van Borger, Buinen en Bronneger, die met den burgemeester aan 't hoofd ijverig mede hebben geholpen, is men heelen nacht den brand zoo goed als meester geworden.

Ook is in den nacht van Woensdag op Donderdag het huis van HARM ARENDS, wonende in den Onstwedder Mussel, geheel in asch gelegd ten gevolge van het veenbranden.

— Daar door de aanhoudende droogte overal in de veenen geen genoegzaam voorraad van water is om het af te voeren, werkt dit nog al ten gunste van de veenkolonie bij 't Stadskanaal, aangezien de fabrijk of dikke turf elke lading pl. m. *f* 10 hooger in prijs is gestegen.

— Men verneemt dat op vele plaatsen plotselinge sterfgevallen onder het dezer dagen in de weide gebragte rundvee zijn voorgekomen, zonder dat men met eenige zekerheid de oorzaak van den dood wist aan te wijzen. Onder de vermoedelijke oorzaken wordt opgegeven de hoedanigheid van het voeder, waarmede de runderen zich tot dusver op de uiterst armoedige weiden moesten behelpen. In den regel zullen de koeijen geen planten eten, welke schadelijk voor haar zijn. Het instinct beveiligt hen echter niet genoegzaam, indien de honger zich doet gelden. Welligt kan het van eenig nut zijn alhier eenige schadelijke planten op te noemen, welke bij gebrek aan beter voeder de koeijen soms tot zich nemen; daaronder behooren: *Heermoes, unjer, roobol en paardenstaart*, die schadelijk op melk en boter werken. *Groen vlas* veroorzaakte meermalen den dood. *Zevenboom*, groen en gedroogd, brengt bloedigen doorloop, maag- en darmontsteking te weeg. *Heerik* en *witte mostaard* veroorzaken doorloop. *Slaapbollen* en *Klaprozen* zijn een zeer sterk vergif; er volgt razernij, wildheid en opzwelling uit. *Taxusboom*, waarvan de bladeren of naalden en takken een zeer sterk vergif zijn. *Wolfsmelk*, die gedroogd zijnde nog schadelijk blijft. *Genadekruid*, waarvan de schadelijkheid zelfs in de melk hare kracht behoudt. *Monnikskap* verwekt opgeblazenheid, braaklust, doorloop, verdooving en binnen weinige uren den dood. Onder het hooi behoudt zij hare schadelijke eigenschappen. Na 12—24 uren kan het gebruik van schadelijke planten reeds in de meeste gevallen in de melk worden aangetoond. (*Dev. Ct.*)

— Bij het werk van het kanaal van *Uithuizen* naar de *Zoutkamp* en het leggen eener sluis op laatstgenoemde plaats schijnt het niet al te rustig toe te gaan. Vooral schijnt de maandag de dag te zijn, waarop het werkvolk zijne ontevredenheid lucht geeft, en het werk staakt. De goede schijnt het met den kwaadwillige te moeten ontgelden, ten minste, zoo meldt men ons, durft niemand, ook als hij wil, werken, als het zoogenaamde *lawaai* is opgestoken. Maandag 11 moeten er zelfs mishandelingen geschied zijn aan een persoon, die zijn werk wilde doorzetten, terwijl de anderen zulks niet verkozen. Daar de politie niet bij magte was, om dit te beletten en de herhaling er van te voorkomen, zijn gisteren de hier te *Groningen* in garnizoen zijnde dragonders, ongeveer 25 man, onder bevel van een officier, naar *Uithuizen* vertrokken, welk detachement in en bij Uithuizen is ingekwartierd. In den namiddag te Uithuizen aangekomen, hebben zij tegen den avond een uitstapje naar de Zoutkamp gedaan, waar die officier bekend maakte, dat wie van de werklieden niet wilde aan het werk gaan [illegible] worden. Het schijnt echter, dat de afgezonden dragonders niet voldoende zijn geweest, om de orde te herstellen, want heden is van hier naar de Zoutkamp vertrokken een detachement van het alhier in garnizoen zijnde 5e bat. 5e reg. inf. sterk 1 officier, 2 onderofficieren, 4 korporaals, 2 tamboers en 50 manschappen, onder bevel van den kapitein [illegible]. [illegible]

ven, dat voldoende is. Dat de menschen zulks niet schijnen te begrijpen is eenigzins zonderling. Het verdiende geld wordt op zulke dagen van *lawaai* veelal in sterken drank te zoek gebragt en is de zak ledig, dan is men genoodzaakt voor hetzelfde dagloon het werk weder aan te vatten, terwijl men de verzuimde dagen tot schade op den koop toe heeft."

— Den 17den is in de stoomfabrijk van den den heer *H. ten Cate*, te Gronau, bij Enschede, een arbeider op eene allervreesselijkste wijze om het leven gekomen. De werkman, die pogingen schijnt gedaan te hebben, om een riem, die van het rad afgeloopen was, er weder op te slaan, is daarbij vermoedelijk vast geraakt en medegeslingerd. Daar hij in een vertrek alleen werkte is het ongeval eerst ontdekt toen alle hulp te laat was en de ongelukkige, op de vreesselijkste wijze verminkt, reeds den laatsten adem had uitgeblazen.

— Voor het 13de Nederlandsch landhuishoudkundig congres, den 29, 30 Junij, 1, 2 en 3 Julij aanstaande te Nijmegen te houden, worden vele toebereidselen gemaakt. Als lokaal daarvoor zal dienen eene houten tent van 1000 vierk. ellen, op te slaan op het Valkenhof, dat voor dien tijd geheel ten dienste van het congres wordt afgestaan.

Door het beroemde Oostenrijksche militaire muzijkkorps, circa 60 man sterk, te Mentz in garnizoen, zullen gedurende die dagen concerten worden gegeven, waartoe de toestemming door het Keizerlijk hof te Weenen, volgens in de vorige week ontvangen berigt, welwillend is verleend.

— Uit Suriname wordt geschreven dat daar gedurende 1857 zijn aangekomen 182 schepen, waarvan 58 uit Nederland, terwijl er zijn vertrokken 172 schepen, waarvan 52 naar Nederland.

Van de komst der Chinesche landverhuizers (koelies) had men de beste verwachtingen. De kosten van aanvoer worden op *f* 300 per hoofd beraamd; deze kosten komen ten laste der huurders; doch worden door het gouvernement renteloos onder borgtogt voorgeschoten. De Chinesche arbeiders zijn verbonden voor 5 jaren; bij ziekte of andere redenen van onbekwamheid in 't werken wordt die verloren tijd ingehouden. De zorg voor onderhoud, verpleging, enz. komt ten laste voor den huurder, die elken Chinees gedurende 5 jaren maandelijks als gage 4 Spaansche matten zal betalen, met inhouding van gage bij ziekte. Behalve gewoon voedsel, bestaande in ½ oud Amst. pond zout vleesch, 1 pond rijst en ½ pond maïsbrood of daarvoor nog ½ pond rijst per hoofd elken dag, zal de huurder ook zorgen voor goede huisvesting en verpleging bij ziekte, en buitendien jaarlijks elken Chinees tweemaal een nieuw stel kleederen geven, het stel bedragende een linnen of katoenen hemd en broek. De maatstaf voor den arbeid is die, vastgesteld bij het tarief van den 17den Mei 1851. De verhuringen geschieden in afdeelingen van niet minder dan 25 hoofden; de afdeelingen geschieden bij loting. De regering bezeint dadelijk twee afdeelingen voor eigen gebruik.

FRANKRIJK.

De Koningin der Nederlanden heeft een bezoek aan Versailles gebragt en de schilderstukken aldaar, vooral die van *Horace Vernet*, met belangstelling bezigtigd.

Eene onbeduidende omstandigheid, maar die telkens plaats heeft, als een nieuwe gast in het paleis der Tuillerien intrek neemt, heeft aan de Koningin der Nederlanden veel genoegen gedaan. Bij hare komst vond zij in hare vertrekken een compleet en keurig toilet servies van Sèvres. Eene zoodanige verrassing is altijd een geschenk van den Keizer. Deze gewoonte dagteekent van het eerste keizerrijk; onder *Napoleon I* werden 74 zoodanige geschenken gedaan.

Na het bezoek te Versailles, heeft de Koningin ook de porcelein-fabrijk te Sèvres bezocht. Den 20sten heeft de Koningin des morgens het *Hotel Dieu* in alle bijzonderheden bezocht. Het gezigt van zoovele lijders in die beperkte ruimte, het denkbeeld, dat in dit gebouw zooveel ellende en smarten vereenigd zijn, maakte zigtbaar een allertreffendsten indruk op de vorstin. Duidelijk kon men dit zien, telkenmale als zij de legerstede van de zieken naderde. In den loop van den dag heeft de Koningin eene groote revue bijgewoond, die door den Keizer in het bosch van Boulogne gehouden werd.

De Koningin schijnt zoo voldaan te zijn over alles wat zij te Parijs ziet, dat zij waarschijnlijk langer in Frankrijk zou blijven dan het voornemen was, indien zij geen tijdstip had bepaald, waarop zij zich te Manheim zal bevinden, om aldaar een harer bloedverwanten te bezoeken. Hoe dit echter zij, het is nagenoeg zeker, dat de Koningin bij hare terugkomst van Fontainebleau, ook nog eenige dagen te Parijs zal doorbrengen.

— Verscheidene prefecten hebben aan de maires circulaires gezonden, waarin zij hun nadrukkelijk in last geven om door alle middelen, bij de wet geoorloofd, het storen of vernielen van vogelnesten tegen te gaan. Er zijn, zegt de circulaire, steden, woonden en bouwlanden waar men bijna geene vogels meer ziet, tot nadeel van den oogst, die nu wordt weggevreten door allerlei ongedierte, dat zich ongestoord vermenigvuldigt, daar men door het vernielen der nesten de vogels verjaagt, die zich door middel van dat ongedierte voeden.

— De bekende paardentemmer *Rarey* schijnt op nieuw vele welgelukte proeven zijner kunst te hebben afgelegd. [illegible] uit. Naar men wil, zou het [illegible] *Hotel Americain* [illegible] *Barnum* [illegible]

[illegible]

Amst. Ct. uit Parijs ontleenen wij het volgende: [illegible]

der maatschappij neemt de invloed van den kansel al meer en meer toe. Is de prediker bezield van de liefde tot het ware, is hij gehecht aan onze instellingen, dan kunnen zijne woorden een krachtig middel zijn ter bevordering van beschaving en tot ondersteuning der staatsregeringen. Verlaat de kanselredenaar dezen weg van eendragt en gematigdheid, dan sticht hij slechts kwaad, haat en nijd. Dingsdag barstte in de kerk St. Sulpice een geestelijke met grijze haren, met onbeschrijfelijke woede uit tegen al hetgeen de menschen thans wrochten en leveren; hij vergeleek onzen tijd bij de dagen die bezoedeld waren door de buitensporigheden van Nineve, Babylon, Rome, der regering van *Lodewijk XV*. Zulk eene taal is eerder geschikt om af te schrikken dan om te overtuigen, en waarlijk, de geschiedenis onzer dagen is op zich zelve treurig genoeg, zonder dat het noodig is ze met nog zwartere kleuren te schetsen."

— In een Duitsch dagblad las men dezer dagen eenen brief uit Parijs, waarin een ingezeten van Gotha aan zijne betrekkingen in zijne woonplaats schreef dat hij zijn verblijf te Parijs zoo veel mogelijk verkorten zou, omdat hij aldaar, gelijk alle vreemdelingen, bevel ontvangen had om zich elken morgen bij de politie te vervoegen.

Deze opgave wordt door de ministeriele dagbladen van Parijs voor eenen opzettelijken logen verklaard. Er is, zeggen zij, niet de minste verandering gebragt in de verordeningen der politie betreffende de buitenlandsche reizigers die in de hoofdstad vertoeven of verblijf houden. Zelfs wordt de hand gehouden aan de uitvoering der bepalingen, krachtens welke zij verpligt zouden kunnen worden om zich bij de politie te voorzien van eene schriftelijke vergunning om zich in de hoofdstad op te houden. Ieder buitenlander die op vertooning van een behoorlijk geviseerden reispas op het Fransche grondgebied toegelaten is, heeft, naar de verzekering der gemelde dagbladen, te Parijs en overal elders in Frankrijk het genot van zijne volle vrijheid.

— Een horlogiemaker te Dives, in Frankrijk, heeft zich bij een deel van het schoone geslacht een onsterfelijken naam verworven, door een instrumentje uit te vinden, waardoor zonder de minste inspanning van het gezigt, een draad door het oog eener naald kan worden geregen.

ENGELAND.

Een telegrafisch berigt uit Londen meldt het plotselinge overlijden van de hertogin *van Orleans*, in den vroegen morgen van den 18den, op het kasteel Richmond bij Claremont. *Helena Louisa Elizabeth*, geb. 24sten Januarij 1814, was de dochter van wijlen den erfgroothertog van Mecklenburg-Schwerin. Sedert 13den Julij 1842 was zij weduwe van den hertog *van Orleans*, oudsten zoon van wijlen koning *Lodewijk Filips*, met wien zij den 20sten Mei 1837 in het huwelijk was getreden.

Den 24sten Februarij 1848 werd de hertogin door wijlen den Koning, toen deze afstand deed, tot voogdes over hare twee zonen benoemd; doch na eene vruchtelooze poging om den graaf *van Parijs* door de Kamer der afgevaardigden als Koning der Franschen te doen erkennen, verliet zij met hare kinderen Frankrijk. Hare twee kinderen zijn de graaf *van Parijs*, oud 20, en de hertog *van Chartres*, oud 18 jaren.

Wij voegen daarbij thans eene korte hulde aan de edele afgestorvene, aan een ander blad ontleend.

Overal waar de jeugdige prinses zich sedert haar huwelijk met den hertog *van Orleans*, op den 30sten Mei 1837, in Frankrijk vertoonde, deelde zij rijkelijk in de bewondering en genegenheid welke de groote meerderheid der bevolking het regerend Huis scheen toe te dragen. Algemeen was den 24sten Augustus 1838 de vreugde bij de geboorte van den vermoedelijken troonerfgenaam die den titel van graaf *van Parijs* ontving, en bij die van een tweeden zoon, den hertog *van Chartres*, op den 9den November 1840.

Den 13den Julij 1842 ving de reeks der rampen voor de doorluchtige vrouw aan en werd haar huisselijk geluk door den diepsten rouw vervangen, toen haar gemaal, door het hollen der paarden bij Sablonville uit zijn rijtuig geworpen, doodelijk gewond nederstortte en naauwelijks 32 jaren oud stierf. De hoop op de toekomst van Frankrijk bleef nogtans op den graaf *van Parijs* gevestigd; maar hoe treurig werd die hoop verijdeld! Te vergeefs drong de prinses den 24sten Februarij 1848, toen allen door wie zij zich omringd zag, moedeloos en in verwarring waren, door haren schoonbroeder den hertog *van Nemours* vergezeld, moedig, te midden van het gewapend volk, tot in de Kamer der Gedeputeerden door, om de aanspraken van haren oudsten zoon op den Franschen troon te verdedigen. Slechts ter naauwernood gelukte het, haar en hare zonen aan de woede van het opgewonden gepeupel te onttrekken, en weldra volgden zij de overige leden der verbannen Koningsfamilie naar het gastvrije Engeland.

De verbeurdverklaring der bezittingen van het huis van Orleans strekte voor haar en hare kinderen tot vermeerdering van haar ongeluk en hare zorgen. Moedig bleef zij echter steeds onder alle wederwaardigheden, en wijdde, hetzij in Engeland, hetzij te Eisenach of elders in Duitschland, waar zij dikwijls langen tijd vertoefde, al hare liefde en zorgen aan de opvoeding van hare zonen, wier regten men wil dat zij nooit geheel heeft opgegeven. De algemeene achting en de waardige wijze op welke zij die zorgen door hare kinderen beloond zag, strekten haar, te midden eener ruim tienjarige ballingschap, tot verkwikking en troost, en thans, nu zij op slechts 44jarigen leeftijd van deze aarde is weggenomen, schrijft de geschiedenis haren naam in de rol der edelste vrouwen, die ooit bestemd schenen geroepen te zijn om eene koningskroon te dragen.

Vele vrienden van het huis Orleans in Frankrijk hebben hunne paspoorten laten viseren om Zaturdag de begrafenis der hertogin bij te wonen. Eenige officieren, in actieve dienst, oud-adjudanten van den hertog *van Orleans*, hebben aan den minister van oorlog verzocht om der prinses de laatste eer te gaan bewijzen.

— Den [illegible] Derby wedrennen te Epsom gehouden worden. [illegible] blijkt [illegible]

rennen. Dezelfde man heeft het grootste belang bij beide. Heden is de vraag, of *Toxophilite* (de naam van het paard van den graaf *van Derby*) de snelste looper van het land is en Vrijdag, of diens meester het best geschikt is, om *premier* te zijn. Men heeft de opmerking gemaakt, dat er in beide gevallen 5000 £ op het spel staan; maar de eer is niet te schatten. Ligtzinnige lieden beweren boosaardig, dat lord *Derby* meer waarde hecht aan de overwinning van zijn paard, dan aan die van zijn ministerie, en mogt *Toxophilite* heden de overwinning behalen, dan zou het hem onverschillig zijn wie Vrijdag de teugels der regering in handen nam."

— Te Londen is een standbeeld voor den heer *Jenner*, den uitvinder der koepok-inenting, uit binnen en buiten 's lands verzamelde bijdragen opgerigt en den 17den plegtig onthuld. Z. K. H. prins *Albert*, de gemaal der Koningin, hield daarbij eene rede; hij roemde de verdiensten van doctor *Jenner*, maar betreurde het, dat er door de verwaarloozing van diens uitvinding, in Engeland jaarlijks nog omstreeks vijf duizend menschen het slagtoffer der pokziekte werden.

— In eene den 18den gehouden vergadering der onderzeesche telegraaf compagnie is besloten twee telegraaf-kabels te leggen, een naar Denemarken en een naar Hannover, waarvoor men trachten zal 150,000 £ bijeen te krijgen.

— Op den spoorweg der Trent-vallei, behoorende tot de Noordwestelijke spoorlijn, heeft een groot ongeluk plaats gehad. Nadat de trein, die te negen uur Londen had verlaten, eenigen tijd voortgestoomd had, kwam er eene koe over den weg loopen. De machinist vertraagde niet alleen den gang, maar deed ook het alarmsein hooren. Het was echter te laat, en door het overrijden der koe werden de rijtuigen uit de sporen geligt en over den weg geworpen, waarbij niet alleen veel schade aan het materieel toegebragt werd, maar ook verscheidene menschen het leven verloren. Een der dagbladen geeft nu den behartigenswaardigen raad de handelwijze der Amerikanen na te volgen, waardoor de ongelukken worden voorgekomen, door runderen enz. op den weg te weeg gebragt, zoodat daar te lande zelden of nooit van nadeelen is gehoord, welke daaruit ontstaan. Het voorbehoedmiddel bestaat in eene soort van hellend vlak, aan de voorzijde der locomotief aangebragt, waardoor zulke viervoetige dwarsdrijvers opgeschept en, buiten de sporen, ter zijde geworpen worden.

— De schermutseling tusschen lord *Palmerston* en graaf *Derby* om den ministerielen zetel, is nog niet beslist, en dit is voor den laatste een gunstig teeken. Hoe langer de strijd duurt, hoe meer de bevolking tijd heeft om den waren stand van zaken te overzien en zich eene eigene onafhankelijke meening te vormen. Het kan bijna niet anders of de publieke opinie moet zich ten slotte voor het tegenwoordig kabinet verklaren, niet om de groote populariteit van lord *Derby*, maar omdat men leert inzien, dat de kabalen door lord *Palmerston* tegen het gouvernement gesmeed, niets gemeens hebben met lord *Canning* of diens proclamatie. Eerst indien het volk moet beslissen, bij eene ontbinding van het parlement, zal de kwestie geheel van gedaante veranderen en wederteruggebragt worden op haar oorspronkelijk standpunt. De vraag zal dan zijn: keurt de meerderheid der bevolking de verbeurdverklaring van het grondbezit van Oude goed, ja of neen? en waarschijnlijk zal die vraag in laatstgemelden zin worden beslist.

In de zitting van het Lagerhuis van den 19den zijn de aanvallers meer in verlegenheid gebragt dan de aangevallenen. Lord *Palmerston* en de heer *Vernon Smith* werden niet onduidelijk van ongeoorloofde kuiperij beschuldigd, door het achterhouden van depeches voor de regering bestemd, doch bij toeval in hunne handen gekomen, omdat men in Indie nog geen kennis droeg van de verandering van ministerie. De beide voormalige ministers hebben zich slechts zeer zwak kunnen verdedigen, en de heer *Smith* is geeindigd met te weigeren, de door hem ontvangen depeche aan het huis mede te deelen, als zijnde van partikulieren aard. Het zou niet te verwonderen zijn, dat dit antwoord ten slotte de overwinning aan lord *Derby* verschafte, althans spreekt men nu niet meer van de groote meerderheid, waarmede het kabinet zal geslagen worden.

Gedurende al de debatten in het Lagerhuis is er geene rede uitgesproken zoo opmerkelijk als die van den heer *Roebuck*, die de handelwijze des gouvernements jegens lord *Canning* heeft verdedigd. Wij ontleenen daaraan de volgende zinsneden. "Wij handelen thans over eene vraag, van wier beslissing het welzijn van twee honderd millioen medemenschen afhangt (zeide hij), want het is nu de vraag of eerlijkheid en deugd ons rigtsnoer bij het bestuur over Indie zullen zijn, dan wel of wij alles zullen doen wat maar in onze magt staat en tot vergrooting onzer heerschappij kan strekken. Als Engelschman, gaat de grootheid en magt van mijn land mij ter harte, maar er zijn belangen die ik nog hooger schat, en hieronder behoort, dat het menschdom de groote beginselen van eer en deugd leere betrachten.

"Het aanhangige voorstel tot berisping des gouvernements is mijns oordeels een van de meest klaarblijkelijke kunstgrepen der partijzucht, die mij nog ooit voor oogen gekomen zijn; en ik heb veel van dien aard gezien! Wij vergeten de zorg voor het geluk van twee honderd millioen menschen, en verdiepen ons in de vraag, wie op de ministerszetels zullen zitten en wie op de banken der oppositie! Is er iemand zoo blind, die niet bemerkt, dat de zaak, waarom hier thans strijd wordt gevoerd, niet Indie's welzijn maar het hoog gezag hier te lande is!

"Wij hebben heerschappij over Indie verkregen door schier bij elke gelegenheid alle beginselen, waardoor eene natie behoort te worden geleid, te verzaken; wij zijn in Indie onregtvaardig, roofzuchtig, wreed geweest; maar wij zijn er meester geworden. Nu is er maar een ding waarmede zulk eene heerschappij kan worden verschoond, namelijk de goede aanwending van het alzoo verkregen gezag: het moet aan het welzijn der onderworpen volken dienstbaar worden gemaakt; doch dit is onmogelijk, tenzij het opgedrongen bestuur menschlievend en goedertieren is.

"Ik verfoei de gruwelijke daden der Indische muiters; maar ik maak een groot onderscheid tusschen het muitende leger en de bevolking van Indie. De bevolking van Oude, verbitterd door de onregtmatige inlijving, [illegible] eene natie tegen eene andere natie. [illegible] welks weerga in de geschiedenis des menschdoms niet te vinden is: al de grondeigendommen van Oude, met uitzondering van die van zes personen, werden door den gouverneur-generaal verbeurd verklaard! Dat was een stap die elken inwoner van Oude levenslang tot een oproerling moest maken.

"Die proclamatie, zoo las ik in eenen partikulieren brief uit Indie, staat gelijk met eene aanvrage om twintig duizend man troepen tot versterking van het Indische leger. Hadden de ministers zulk eene proclamatie ontvangen zonder krachtig hunne afkeuring van hare strekking te kennen te geven, dan zouden zij verdiend hebben in staat van beschuldiging gesteld te worden, en daartoe zou, geloof ik, niemand zoo bereid geweest zijn als de heeren op de banken der oppositie, welke nu de ministers wegens het afkeuren dier proclamatie aanvallen."

BRITSCH-INDIE.

Er is weder eene depeche openbaar gemaakt, houdende berigten uit Bombay van den 24sten April.— Daaruit blijkt dat de muiters op nieuw veld wonnen en dat de Engelschen op een aantal punten onder eene voor hen hoogst ongunstige weersgesteldheid en met eene afnemende krijgsmagt den strijd te voeren hadden. De Britsche opperbevelhebber, de generaal *Campbell*, was den 20sten April van Lucknow opgebroken, om naar Rohilcund te trekken, welk gewest gezegd werd geheel in de magt der opstandelingen te zijn. De afdeeling Britsche troepen, die zich in Azimghur had laten insluiten, was volgens de jongste berigten nog niet ontzet; maar men hoopte dat de kolonne van den kolonel *Lugard* daarin op of omstreeks den 20sten April zou geslaagd zijn. De generaal *Rose* bevond zich nog in Jhansi, de onlangs door hem ingenomen vesting; die plaats was nog niet veilig, daar er berigt was van den aantogt van talrijke benden opstandelingen ontvangen was. In verscheidene andere landstreken, alwaar de oproerlingen de bovenhand hadden, werden door kolonnes van het Engelsche leger verkenningen ondernomen. In Pendschap en Scinde bleef het rustig, maar volgens geruchten zou de vorst van Nepaul, die tot nog toe een trouwe en zeer nuttige bondgenoot voor de Engelschen geweest is, zich aan den strijd onttrokken en naar zijn land willen terugkeeren en wel om reden of onder voorwendsel, dat hij de grenzen van zijn eigen gebied, hetwelk aan de noordoostelijke grenzen van Oude ligt, tegen invallen van de muiters beveiligen moest.

Intusschen deed het heete weder, gepaard met veelvuldige onweders, zijnen nadeeligen invloed gevoelen.

De gouverneur-generaal, lord *Canning*, stond op het punt om zich weder naar Calcutta te begeven, na geruimen tijd te Allahabad, nabij het hoofdtooneel des opstands, verblijf gehouden te hebben. Zijne bekende proclamatie en de daarin uitgesproken verbeurdverklaring van het grondgebied (1200 vierk. mijlen) van Oude, heeft in Indie een zeer slechten indruk gemaakt bij allen, die aan wat anders denken, dan alleen om wraak uit te oefenen voor de gruweldaden der oproerlingen.

Verder blijkt uit de laatste berigten, dat de gouverneur-generaal het niet eens was met den opperbevelhebber sir *Colin Campbell*, betreffende de aanstaande operatien. Eerstgemelde was tegen eene verdere vervolging der opstandelingen, en wilde voor alles de bevestiging van Engelands gezag in Oude. De opperbevelhebber wilde daartegen de overwonnen rebellen vervolgen, daar hij het gevaarlijk achtte hun de middelen en den tijd te laten, om zich op nieuw hetzij in Rohilcund, hetzij op eenig ander gebied van Indie te concentreren. Het gevoelen van laatstgemelde heeft blijkens het bovenstaande ongetwijfeld de bovenhand behouden.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

BATAVIA, 25 Maart.

In den morgen van den 14den, deed zich van hier naar Nederland teruggekeerd, de afgetreden vice-president van den raad van Nederl. Indie, de heer *J. P. C. Rulofs*.

De heer *Rulofs* heeft den lande gedurende 43 jaren, waarvan 38 in Nederlandsch Indie, in meerendeels hoogst gewigtige en moeijelijke betrekkingen gediend, als hoofdadministrateur der koloniale marine, als directeur van financien, vice-president van den raad van Ned. Indie, enz. Zes malen was hij bij afwezigheid of verhindering van den gouverneur-generaal, belast met het dagelijksch beleid der zaken, waarvoor hij steeds bijzondere tevredenheid mogt inoogsten. Na zoovele jaren dienst verlangde de heer *Rulofs* naar eene welverdiende rust. Hij verzocht daarom eervol ontslag, in te gaan met den 1sten Maart 1858, hetwelk hem bij kon. besluit van den 7 October 1857, onder dankbetuiging voor de langdurige en trouwe diensten, werd verleend. De verdiensten van den heer *Rulofs* werden door Z. M. den Koning ook nog erkend door hem te benoemen, tot [illegible]

— Uit de Lampongs verneemt men, dat aldaar vroeger een vrij aanzienlijke [illegible] pikol en [illegible]. In de eerste maanden van dit jaar namelijk, zijn door den [illegible] resident in de Lampongsche baai, [illegible] bollen [illegible] 128 bollen, zijn in beslag genomen.

[illegible]

DUITSCHLAND.

[illegible]

De Nieuwsbode

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. [illegible], Uitgevers.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 22 JUNIJ 1858.

AFGEZET. — Eenigen tijd geleden had de redacteur en uitgever van de Cleveland *Plain Dealer* het ongeluk van een oog te verliezen, doordien een stukje van een door zijnen zoon afgeslagen percussie-dopje hetzelve trof. Thans echter had hij het ongeluk van door het democratische zwaard te worden onthoofd, omdat hij niet onvoorwaardelijk de politieke geloofsbelijdenis van James Buchanan wilde aannemen. Het is niet dan met een innig leedwezen, (onze verachting jegens de Administratie, die ons wel eens tot bittere uitdrukkingen verleidt, laten wij hier buiten het spel) dat wij het volgende lezen:

De lang behandelde vraag of Mr. Gray als postmeester van Cleveland zou worden afgezet, is thans beslist, en Mr. Harrington is in zijne plaats aangesteld. De jongste ramp van Mr. Gray, die op het gansche verlies van zijn regteroog is uitgeloopen, heeft hem in zijn huisgezin [illegible] ongeschikt, en zijn redeneervermogen zoo geschokt, dat hij tot nog toe niet in staat is om zijn blad te lezen of te schrijven. — De toestand van zijn ander oog is zoodanig dat hij zooveel mogelijk alle geestinspanning moet vermijden, en het publiek zal naar zijne zelfverdediging in deze zaak moeten wachten, tot zijne gezondheid hem zal toestaan zijne pen weder op te vatten.

Het publiek weet echter reeds, dat Mr. Gray's afzetting veroorzaakt is, omdat hij met den President over de Kanzas kwestie verschilde, dat is, *omdat hij twijfelde aan de onbevlekte ontvangenis van de Lecompton Constitutie. — Editor pra [illegible]*

EEN REGTSCHAPEN MAN. — Mr. Jones, de Staatssecretaris van Wisconsin, de voor de jongste Staatselectie zoo gelikte kandelaar, heeft dezer dagen eene buitengewone democratische regtschapenheid aan den dag gelegd. Zijne Edelheid had namelijk gelast, van de in te vullen schatters biljetten (assesment blanks) aan elken county clerk een voorbeeld (form) te zenden, ten einde dezelven, waar zij goedvinden, daarnaar te laten drukken. Onze regtschapen Staatssecretaris (het doet ons leed, dat hij geen Hollandsch verstaat, anders zouden wij nog een ander appel met hem te schillen hebben), heeft echter eigendunkelijk die biljetten voor den ganschen Staat in de drukkerij van den *Argus & Democrat* laten drukken, dat walgelijke, beginselooze partijblad, dat morgen verscht, wat het heden prijst, als het slechts in het belang der voelgeliefde (milde) partij is. De Washington Democrat zegt daarvan met regt:

De gansche zaak dient slechts om te toonen, dat Madison in allen deele verdorven is, en dat de nieuwspapieren aldaar niets meer of minder zijn dan onverzadelijke bloedzuigers, die zich met eene doodelijke halstarrigheid aan de Staats schatkist hechten, en er aan zuigen tot de laatste druppel er uit is.

HET MERKWAARDIGE VOORKOMEN VAN HET LAND. — Een reiziger naar Washington schrijft:

Van Janesville naar Chicago, van Chicago naar Calumet, Ind., van Plymouth naar Crestline, in Ohio, gaat de spoortrein letterlijk zwemmende daarheen, en ware het niet geweest wegens het ratelen der raderen, zouden wij ons welligt verbeeld hebben in eene stoomboot te zitten.

DE INVLOED VAN HET MAANLICHT. — Professor Piazza Smytta, de koninklijke sterrekundige van Schotland, heeft in zijn belangwekkend verslag van zeen jongsten wetenschappelijken uitstap naar de Piek van Teneriffe, den heeten strijd over de warmte van het maanlicht beslist. (Wij moeten er hier onze lezers opmerksaam op maken, dat men nog nimmer, zelfs met de grootste brandglasen, die er ooit bestaan hebben, eenigen warmtegraad van het maanlicht heeft kunnen bespeuren. *Red. N.*) Hij zegt dat zijne thermometrische instrumenten gevoelig door de maneschijn werden aangedaan (!!!), zelfs op het hoogste standpunt van de twee door hem genomen. (!!!) In de tropische gewesten wordt vleesch, dat aan het maanlicht is blootgesteld, spoedig rot; en in de Indien omwikkelen de negers, die smorende en onbedekt onder den vollen gloed eener tropische zon gaan liggen, zorgvuldig het hoofd en gezigt, als zij aan de maneschijn zijn blootgesteld, welke, gelijk zij meenen, zwelling en verdraaijing der gelaatstrekken baren en somtijds zelfs blindheid.

GEVAREN DER KRANKZINNIGHEID. — Wij nemen uit de Detroit *Free Press*, verkort, een der merkwaardigste voorbeelden van wezenlijke of gewaande krankzinnigheid mede, die wij ooit gehoord hebben. Twee ongehuwde broeders, Doyon genaamd, woonden ongeveer 182 mijlen van Detroit, te zamen met eene ongehuwde zuster. Zij waren wonderlijke menschen en bemoeiden zich weinig met hunne buren. — Zij waren oorspronkelijk roomsch, en zeer bijgeloovig daarbij, zoodat zij dwaze dingen deden, zoo als bij voorbeeld de staarten der koeijen afsnijden, om er de booze geesten uit te laten. Onlangs hebben zij echter hunne godsdienst verlaten en geen bijzonder geloof gehad, terwijl zij slechts de stelling aannamen, dat er in elk ligchaam, hetzij van mensch of dier, eene booze of kwade geest woont. Eenige dagen voor het hieronder beschreven tooneel hadden de buren opgemerkt, dat het gedrag der Doyons meer dan gewoonlijk vreemd was. Dingsdag morgen, den 8den dezer, hoorde zekere vrouw van der Bosch, die tegenover de Franschen woonden, den knal van een geweer en het geschreeuw eener vrouw. Zij liep naar de buren en daarheen gaande hoorde zij twee schoten meer, en naar het huis ziende, zag zij de gebroeders de deuren en vensters breken. De gansche buurt stond overeind, maar niemand durfde naar het huis gaan. Eindelijk had zekere Carbee den moed er heen te gaan en de Doyons toe te roepen, dat zij buiten mochten komen. Auguste kwam aan de deur met niets dan zijne broek aan en met eenen knuppel in zijne hand, en Carbee naderende sloeg hij hem neder, maar Carbee wist het te ontkomen. [illegible] de buren het huis open te breken. De twee [illegible] het gezelschap te gemoet [illegible] den voorsten [illegible] op den grond, hem de hersens inslaande. De tweede onderging een gelijk lot, en het gezelschap verliet de twee gewonden medemenschen.

De Doyons, die hun thuis niet begeven, begonnen het huisraad, de zolder en de binnenmuren te vernietigen en het huis van binnen er de [illegible] te ontledigen, en zij hielden zich hier mede bezig tot den volgenden dag, zoodat er niets overbleef dan de naakte blokmuren, zijnde al het overige op de werf en het nabij gelegen water geworpen. De buren, die naar den [illegible] zijn, [illegible] zoo bijgeloovig dat zij die artikels niet wilden aanraken. Woensdag namiddag zag men de broeders het naakte lijk hunner zuster naar buiten brengen; zij zelve waren ook naakt. Zij bedekten het lijk met eene kist en trachtten het te doen zinken, maar toen dit mislukte brachten zij het weder in huis. [illegible]

[illegible] bij de voeten vastbondende, en het in het water geworpen en gewasschen hebbende, bragten zij het weder in huis. Bij een volgend verslag hunner handelingen zeiden zij, dat zij hunne zuster driemaal hadden gedoopt om haar tot protestant te maken, dat hun de Almagtige zulks geboden had, maar dat zij bij de laatste indompeling zoo lang onder water was, dat zij verdronk. Na deze wasschingen wierpen zij het lijk uit de achterdeur van het huis. Woensdag ongeveer ten vier ure droegen zij het ligchaam hunner zuster op hunne schouders naar de schuur, die aan de overzijde des wegs is. Al deze dingen werden gedaan, terwijl zij geheel naakt waren en in het volle gezigt van al de buren.

In de schuur legden zij het lijk op den vloer en begonnen het gebouw ledig te maken, hetwelk gedaan zijnde, namen zij eene zware zweep, bekend als de "zwarte slang" zweep, en begonnen het lijk te geeselen, in het Fransch roepende dat het moest opstaan. Zij eindigden het tooneel met een vechtpartijtje onder elkander. Hoe lang zij vochten is niet bekend, maar de teekens op hunne ligchamen toonden hoe verwoed de strijd was geweest. Naderhand namen zij het lijk hunner zuster en hetzelve in eenen wagen leggende, bedekten zij het met stroo en lieten het zoo liggen. Zich vervolgens met gaffels wapenende, gingen zij door de bosschen heen op Gratiot aan. — Door regen en duisternis, geheel moedernaakt, vervolgden zij hunnen weg, en kwamen te middernacht, bloedende, koud en uitgeput, bij zekeren Mr. Pulcher aan, zeiden dat zij door hunne buren vervolgd werden, die hen zochten te vermoorden, en dat de Heer hun bevolen had aldaar toevlugt te nemen. — Pulcher nam hen in huis, legde hen te bed, waar zij in slaap vielen, en riep toen de buren tot zijne hulp op. Zij sliepen tot des morgens, en des morgens overreedde men hen om zich aan te kleeden, en zij verhaalden toen hunne geschiedenis, waarbij Auguste het meest het woord voerde. De broeders werden in de gevangenis van Mt. Clemens in boeijen gelegd. De oudste broeder weigerde te eten, en zij hadden zich weder ontkleed.

Natuurlijk denkt men dat zij krankzinnig zijn. En toch zegt de *Free Press* met regt, dat het vreemd schijnt, dat twee personen zoo plotseling, te gelijker tijd, waanzinnig worden, en wel omtrent hetzelfde onderwerp en juist op dezelfde wijze, en de handen in een slaan om eenstemmig hunne waanzinnige streken uit te voeren.

Wij voegen hierbij uit de Detroit *Advertiser* dat de Coroner's Jury de broeders waanzinnig heeft bevonden.

NIEUWE SCHEPEN, DIE LANGER ZIJN DAN DE LEVIATHAN. — Terwijl de algemeene aandacht zoo sterk is opgewekt door den buitengewonen omvang des Leviathans, dat de naam van dat schip in elks mond is, wil het zonderling genoeg, dat er twee schepen van grootere lengte en merkwaardiger karakter te Liverpool hunne voltooijing genaderd zijn, zonder dat het publiek zelfs van derzelver bestaan bewust is.

Deze schepen zijn elk zeven honderd voet lang. Zij zijn gebouwd door de heeren *Vernon & Zoon*, voor de Oostersche Binnenlandsche stoom compagnie en zijn bestemd voor de vaart op de Indische rivieren. Het oogmerk van derzelver eigenaardigen bouw is, hen in staat te stellen om eene groote lading, met eene goede mate spoed, op een ondiep water te vervoeren. — De groote rivieren van Indie, schoon ver het binnenland indringende, en schoon groote hoeveelheden water bevattende, zijn des niet te min ondiep gedurende het drooge jaargetijde. — De schepen die dezelve bevaren, moeten daarom zeer ligt op het water liggen, en zij moeten sterk genoeg zijn, om geene schade te lijden als zij aan grond varen, en zij moeten zulk eenen geringen weerstand aan het water bieden, dat zij in staat zijn, om eene voldoende mate van voortgang tegen den stroom op te maken. Al deze aanwijzingen worden gezegd in deze schepen bewonderenswaardig vervuld te zijn.

GERUCHT VAN HET OVERLIJDEN DES KEIZERS VAN CHINA. — De N. Y. *Christian Advocate* van den 16 dezer, deelt de volgende tijding mede van iemand, die waarschijnlijk een Amerikaansche zendeling in China is:

Fuh Chau, China, 22 Maart 1858.

Er is een gerucht in omloop dat de Keizer dood is. De Russische gezant ontving brieven uit Pekin, van verleden Kersdag, waarin berigt wordt dat de Keizer toen zeer ziek was; dat zijne onderste ledematen geheel verlamd waren, en dat hij niet veel langer meer leven kon. De Engelsche ambassadeur ontving nieuws via Canton, uit Pekin, van Februarij l.l., hetwelk behelsde dat de Keizer dood was. Dit berigt wordt echter niet geloofd. Het berigt van des Keizers gevaarlijke ziekte schijnt maar al te echt, en het is hoogst waarschijnlijk, dat zijn dood weldra eene nieuwe verwikkeling aan de tegenwoordige onderhandelingen zal geven, en eene andere schakel aan de keten van groote gebeurtenissen, door welke God dit magtige rijk voor het evangelie van Zijnen Zoon open stelt. R. S. MAC LAY.

DE PAARDENTEMMER EENEN ZEBRA TEMMENDE. — Mr. Rarey, die een der beroemde mannen der wereld is geworden, heeft zijne wonderbare kunde beproefd in 't temmen van den tot hiertoe ontembaren Zebra. "Zoo wild als een Zebra," is een wel bekend spreekwoord. De London *News* geeft de volgende bijzonderheden op van den laatsten triomf van Mr. Rarey's zonderling vermogen, die zegt dat de wet der vriendelijkheid hem de overmagt geeft over beiden het paard en den Zebra. Hij slaat hen nooit, maar haalt hen over, altijd echter door zijne manier toonende, dat de mensch de natuurlijke meester over de redelooze schepping is.

Maar het groote nieuws van den dag was het binnenbrengen van den zebra der afrikaansche woestijn, de laatste kweekeling in Mr. Rarey's school, en wel een waarmede hij (ofschoon hij hem eindelijk door Hijdepark denkt te rijden) rekent nog veel moeite te zullen hebben. De binnengebragte soort was het schoonste viervoetige dier, dat wij ooit gezien hebben, met zijne volmaakte evenredigheid van gedaante, zijnen glanzenden [illegible] van de schoonste kaneelkleur en het donkerste zwart, en een paar oogen, die een somber vuur uitschoten, toen het zich in het renperk vertoonde. Deze kweekeling is nog maar in de eerste beginselen, en gilt op eene allerombeschaafdste wijze, zijnen afkeer uit, als hij beleefdelijk verzocht wordt zijne taak te verrigten. Maar desniettegenstaande doet hij het, legt zich neder als het hem gezegd wordt — ofschoon niet met de bevalligheid en bereidvaardigheid van zijne meer beschaafde schoolmakkers — wentelt zich om met een hulpeloos gekerm van wanhoop en gevoel van vernedering, en staat eindelijk toe, dat zelfs hij, het ontembare ros der woestijn, een onbetembare [illegible] maar zacht meester heeft gevonden.

Nu moeten wij bekennen, dat toen wij het eerst vernamen, dat Mr. Rarey eenen zebra onder zijne kweekelingen zou opnemen, wij een kwaad vermoeden hadden, dat er zoo iets als een theater coup was voorgenomen, en dat het een of ander "wollig paard," dat misschien in een paardenspel gepromoveerd was, om het nieuwtje en om de aandacht te trekken zou voor den dag komen; doch alle achterdocht van dien aard verdween, toen wij dit woeste dier, zoo schoon en toch zoo vreeselijk in zijne schoonheid, den grooten paardentemmer met tegenzin in den kring zagen volgen. Er lag wezenlijk iets bovenaardsch in den kraal, waarmede hij het gezelschap groette, en daar de schutting slechts ter hoogte der borst kwam, was er ten minste één persoon bij, die ernstige bedenkingen [illegible] van dien [illegible] slingheid.

Terwijl de Zebra op den grond lag [illegible]

[illegible] de jaal der paarden bekend is, zonder twijfel aldus [illegible]: "het [illegible] op staande voet [illegible] daarop die onbeschaafde [illegible] in te slaan; doch [illegible] geen [illegible] mij over [illegible] te blijven, [illegible] aan en voor altijd [illegible] beschaafde viervoetige een [illegible] met te [illegible]." [illegible] werd eene sterke [illegible] gegeven, door het navolgend gedrag van dien schoonen en thans ten onder gebragten duivel. Hij vertrok langzaam en met waardigheid, veel eer treurig dan gemelijk in zijn gedrag, gaf slechts [illegible] door de [illegible] eenen zachten [illegible] waar den stalknecht die dezelve voor hem openhield, en vervolgens gedoogde hij dat eene dame van rang, die daar tegenwoordig was, hem nederduwde, terwijl hij, uitgeput van de jongste inspanning, of misschien zijne les van buiten leerende tegen den volgenden schooltijd, in den stal lag.

ZOUT IN WISCONSIN. — Eene reeds lang ontdekte, maar tot nog toe wegens hare schijnbare geringheid verwaarloosde, zoutbron, op de boerderij van Mr. Birge, bij Whitewater, Wis., moet naar het oordeel van eenen kundigen geoloog, door middel van een doelmatig boren, tot eene waarschijnlijk onuitputtelijke zoutbron kunnen voeren. Men is reeds met de noodige voorbereidingen aangevangen en verwacht goed gevolg. In Wisconsin heeft het tot hiertoe geheel aan inlandsch zout ontbroken en het zou derhalve eene zeer voordeelige zaak voor den Staat zijn, als de boring bij Whitewater eene goede uitkomst opleverde.

VREESSELIJK ONGELUK TE DEXTER. — Edward Badger, de meesterknecht in de verwerij van den Ontario Molen, Dexter, heeft laatstleden Vrijdag een ijselijk lot ondergaan. Terwijl hij in de fabriek aan het werk was, stak hij zijne hand uit om den riem van eene schijf te werpen, ten einde de machinerie te doen stil staan, en dit doende verloor hij zijn evenwigt, en om niet te vallen greep hij den lossen riem, die zich om zijne hand wikkelde en hem over de schacht wierp, bij elke omwenteling zijnen arm brekende en verbrijzelende. Op die wijze werd hij zesmaal met groote snelheid rondom de schacht geslingerd, waarbij zijne voeten met zoo veel geweld tegen den zolder sloegen, dat het de aandacht der boven zijnde werklieden trok, die hem te hulp snelden. Men vond hem op den vloer liggen, de arm en het schouderblad, en de spieren van den rug geheel afgerukt. Hij sprong onmiddelijk op en verzocht, dat iemand zijne hand op eene groote slagader zou leggen, die sterk bloedde. Hij was volkomen bij zijn bewustzijn, en gaf bevelen aangaande het eindigen van het verwen, waaraan hij bezig was. Hij werd naar zijn huis gebragt, geneeskundige hulp gehaald, en alles gedaan wat men kon, maar zijn geval was geheel hopeloos, en hij stierf den volgenden dag. Hij was iemand van ongeveer 30 jaren, en laat een huisgezin na. — *Watertown Journal*, 9 *Jan.*

MERKWAARDIGE VERRIJKING DER DIEVENGALERY. — Een paar dagen geleden, begaf zich de welbekende photograaf J. Brill, te New-York, met zijn toestel naar het Centralpark, met het doel om aldaar een der woest romantische rotspartijen op te nemen. De geschikte plaats daartoe was spoedig gevonden; de heer Brill stelde zijne glazen, en trok de afbeelding af — toen plotseling eene ruwe hand hem van achter bij de keel pakte en een kerel hem zijn geld afeischte. Op die wijze overrompeld, zag de heer Brill van de hulp zijns revolvers af en reikte zijn zakboekje over, waarmede de roover zich ijlings verwijderde. Ontsteld zag de photograaf hem eene wijl na; toen viel zijn blik op de ongelukkige afbeelding. Doch wie beschrijft zijne vrolijke verbazing, toen hij op dezelve, half achter eenen Hickory boom verborgen, het welgetroffen portret des roovers ontwaarde, dien hij zonder het te weten op zijne loerplaats mede had opgenomen. Snel begaf hij zich naar het policiestation van het centralpark, gaf zijne aanwijzingen en liet het portret zien.

"Halloh!" riep een policieman, "dat is bij Jingo! niemand anders dan Bob Ridley!"

Dat was hij ook en hij bevond zich nog des avonds in de doos, maar de verraderlijke daguerreotijpschenk Brill aan Sergeant Lefferts voor de dievengalerij. — *B. & H.*

WIJ STRIJDEN VOOR GOEDEN BRIEVENPORT! — Het was Senator JOHNSON [Democraat] van Arkansas, die voorstelde het brievenport te verdubbelen. Dit voorstel werd met vuur en bekwaamheid tegengestaan door Senator SEWARD (Republikein) doch werd er in den democratischen Senaat doorgehaald, met eene meerderheid van dertien stemmen. [Negentien Democraten hadden voor tegen Republikeinen en [illegible] Democraten tegen gestemd.]

Het Huis weigerde hiermede in te stemmen, en na eene lange worsteling, liet de Senaat met tegenzin los.

EEN WINSTGEVEND AVONTUUR. — De Cincinnati *Enquirer* geeft berigt van eenen koopman dier stad, die oostwaarts ging, om zijne rekeningen te vereffenen, en zijn batig slot in goud ontving, waarvan hij $15,000 in zijnen koffer deed. Op de terugreis deed hij Washington aan, en ging in een hotel. Alhier viel hij in de handen van een aardig soortje van snaken, [illegible] op hol, dat veertien dagen duurde, en, toen hij uit [illegible] kwam, bevond hij dat zijn koffer en zijn geld uit zijne kamer verdwenen waren. [illegible]

[illegible] te Cincinnati hielden [illegible] avondbijeenkomst [illegible] slag van loon te vragen. De Cincinnati *Commercial* zegt:

Ongeveer vijf en dertig honderd kleedermakers [illegible]

[illegible]

EEN NIEUWE [illegible] — Maandag avond [illegible]

[illegible] en voor de Administratie [illegible]

De [illegible] van kol. Benton [illegible] Hij is [illegible] burger [illegible] Buchanan Democraat om de nieuwe [illegible] partijdoctrinen [illegible]. Natuurlijk heeft hij nog [illegible] en bevat dit [illegible] aanbeveling, dat hij [illegible] Philadelphia [illegible] — *Missouri Sentinel.*

HOOG WATER. — Er komen van den Missisippi droevige berigten van inbraken en overstroomingen ten gevolge der zware regens. De St. Louis *Republican* van den 12 dezer deelde het volgende mede:

"Bloody Island is bijna geheel door zijne bewoners verlaten, terwijl de laatste borgers van Illinoistown [illegible] hunne goederen naar deze stad te bergen. Slechts weinige huizen staan te Illinoistown uit het water, en eenige houten huizen werden door het geweld van den stroom omvergeworpen, terwijl de er eene inbraak gemaakt is in de nabijheid van Brooklijn. Het achtereinde van Illinoistown [illegible] Cahokia is overstroomd, en velen der inwoners werden gisterenavond uit hunne huizen gered en naar deze stad gebragt. Van den Boven Mississippi, hooren wij, dat Alexandria, Marion City, La Grange, Canton en andere plaatsen aan beide zijden der rivier volkomen omringd zijn, en er moet eene groote vernieling van eigendom volgen. Een meer in de nabuurschap van Muscatine was zoo geheel met water gevuld, dat deszelfs dijken doorbraken, en het water stortte zich in de straten en vulde de kelders, waardoor veel schade aan suiker en andere zich daarin bevindende artikelen veroorzaakt werd. Bij St. Genevieve is het "Big Field" overstroomd, en het korengewas zal vernield zijn."

Berigten uit Cairo behelzen dat er Zaturdag namiddag eene doorbraak kwam aan de Missisippi zijde van die stad, waar het water snel doordrong. Ongeveer duizend voet van den Central spoorweg werd weggespoeld.

— De linkervleugel van het nieuwe hotel viel van een, en de rest verwachtte men gedurende den nacht te zullen vallen. Bijna al de huizen tuimelden om, wegdrijvende of zinkende — van bijna niet een huis in de stad verwachtte men, dat het den vloed zou weerstaan. Het water stond twee en een half voet boven de tweede verdieping van het Taylor huis, en waste nog snel. De heer Ashley, hoofd ingenieur van den Illinois Central Spoorweg verzekerde, dat, als het water nog een voet rees, het de stad geheel zou wegspoelen.

— Moulton City stond ook onder water. De hoogste gedeelten dier stad waren nog vier of vijf duim diep bedekt.

Te Vincennes, Ind., was de rivier Wabash een voet hooger dan de laatste overstrooming en nog hooger dan die van 1828.

DE ROOVERS VAN DEN MISSISSIPPI. — De hoofdman der Mississippi zeeroovers, BELL, die onlangs bij het wegnemen der rooversboot gewond werd, maar ontsnapte, is weder gevangen en naar Mc Gregor gebragt, alwaar hij thans in de gevangenis zit. Hij werd door eenen Detectief uit Dubuque te Pier Cove, Allegan County, Michigan, gevat. Het grondgebied waarop de werkzaamheden dier bende (eene der best georganiseerde en talrijkste, van welke men ooit gehoord heeft) plaats hadden, omvatte het gansche Mississippidal van St. Paul tot New Orleans. — Toen BELL te Mc Gregor werd gebragt, vertoonde zich eene woeste vreugde over het grijpen van dezen gevaarlijken mensch, en de burgers overlaadden de gelukkigen detectiefs met bewijzen van goedkeuring. — Het lijk van een anderen waterroover, die met eenen kameraad zijne vervolgers bij Lansing, Iowa, ontkwam en bij de poging om den Mississippi over te zwemmen verdronken was, werd niet ver ten noorden van Prairie du Chien in de rivier gevonden. In zijne zakken vond men eenen revolver, een gouden horlogie en $11 in geld.

EENE MERKWAARDIGE ONTDEKKING. — Aan het Sidney [Ohio] *Journal* ontleenen wij het volgende berigt:

Bij het graven van eenen kelder op de boerderij van den heer Wolhoren, ongeveer 1½ mijl van New port, Ohio, vonden verscheidene arbeiders onlangs een menschelijk geraamte. De beenderen waren zeer goed bewaard gebleven en naast dezelven lagen verscheidene medailles en zilverstukken.

Voor eenige dagen stieten zij op eene soort van praalgraf, 10 voet lang en 9 voet breed, welks 2 voet dikke muren uit keisteenen waren opgetrokken. In hetzelve vonden zij een aantal geraamten met de hoofden naar het oosten gekeerd, evenwijdig naast elkander liggen, de regterhanden op de harsstreek en met de wijsvingers naar het Westen wijzende. Om den hals van elk geraamte bevond zich eene drie voet lange, fraai bewerkte stalen keten, aan welker einden ovale medailles hingen, terwijl in het midden van elke derzelven een aan beide zijden platgedrukte 12 oncen zware kogel van massief zilver was vast gemaakt. In de nabijheid lag eene negen voet lange speer, benevens pijl en boog. Er werd ook een aantal zilverstukken van verschillende grootte gevonden, die echter zoo ingevreten waren, dat men slechts het getal 1311 daarop herkennen kon. De geraamten waren door een zes voet lang.

☞ De *Herald of Freedom* (Lawrence) schat de tegenwoordige bevolking van Kansas op 100,000 zielen, en denkt dat zij 120,000 zal bedragen voor het jaar om is. De redacteur beschouwt het niet als noodzakelijk, het Lecompton voorstel af te stemmen, omdat hij slechts drie personen gezien heeft, die er voor waren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

LAWRENCE, Kansas, 9 Junij. De vorige Gouverneur Stanton sprak gisteren avond tot eene groote vergadering, tegen de English schelmerij. Men zegt dat hij door het gansche land redevoeringen wil doen.

De wond, die Gen. Lane bij het laatste gevecht ontvangen heeft, is zeer leelijk, en hij zal misschien eene afzetting moeten ondergaan. Deze zaak baarde de grootste opschudding, die nu een weinig geminderd is. Het verhoor der gedaagden werd gisteren tot Maandag e. k. uitgesteld.

Wells, die eenige dagen geleden als een der moordenaars der vijf mannen in Linn County gearresteerd werd, werd door een der personen die toen [illegible] gekwetst werden, herkend. — *St. Louis Democrat.*

WASHINGTON, 19 Junij. Het land [illegible]

[illegible]

[illegible] verwoestingen te hebben overlegd, welke door die personen en hunne bende, gedurende de [illegible] gepleegd zijn. Gedurende dat gansche tijdperk is hij door het Gouvernement in bescherming gehouden, en nu, als eene belooning voor hem, en als een voorbeeld voor anderen, wordt hij tot de [illegible] der Ver. Staten bevorderd. Het is noodeloos over zoodanige schandelijkheden uit te weiden. Buchanan heeft, door zijn aanstellen van Emory, Clarke en Woodson, zich tot den patroon, beschermer en medepligtige van moordenaars gemaakt, en moord als een der grondstellen des democratischen gouvernements gemaakt. Laat hij onder eene regtvaardige verantwoordelijkheid worden gehouden. — *Cor. Detroit Tribune.*

BOSTON, 13 Junij. Heden vroeg in den morgen had er een brand plaats in de Milk straat, waardoor voor tusschen de $150,000 en $200,000 schade werd veroorzaakt. Onder de vernielde gebouwen was de Corinthian Hall, hoek van de Federal str. De schade is geheel door verzekering gedekt.

EVANSVILLE, Ind., 13 Junij. Zaturdag avond, tusschen 7 en 8 uren, brak er brand uit in het gebouw, dat door Babcock & Sontag, in de Water Straat, bewoond wordt, waardoor nommer 1, 2, 3, 4 en 5 in die straat, en nommer 1 en 3 in de Main street vernield werden. Het gansche verlies is niet ver van de honderd duizend dollars.

MEMPHIS, Tenn., 14 Julij. De stoomketel van de stoomboot Pennsylvania sprong Zondag morgen ten zes ure, bij Ship Island, 70 mijlen beneden deze stad, en de boot brandde tot het water toe af. Er waren ongeveer 350 passagiers aan boord, van welke men er 100 gelooft omgekomen of vermist.

CENTRAL, Ill., 15 Junij. Ongeveer zestig der lijders bij het springen der Pennsylvania kwamen heden van Cairo aan, wier bestemming was St. Louis. Vele in eenen behoeftigen toestand verkeerenden werden vrij over den Ill. Central Spoorweg vervoerd. Een passagier schat de passagiers op 450 en denkt dat er 250 zijn omgekomen.

De berigten van Cairo zijn van den zorgbarendsten aard; het water stijgt nog en loopt thans op verscheidene plaatsen over de Ohio ladingplaats.

De heer Ashley, hoofd ingenieur van den Illinois Central Spoorweg, was van meening, dat een voet hooger water de stad geheel zou weg spoelen. De grond des depots, het hoogste gedeelte der stad, stond vier a vijf duim onder water.

NEW YORK, 18 Junij. De Evening *Post* meldt op gezag van eenen particulieren brief uit China, dat de Gevolmagtigden te Shanghai zijn overeen gekomen, om de volgende eischen aan het chinesche gouvernement te doen. 1. Opening van de kust en groote rivieren van China voor buitenlandschen handel. 2. De toegang van vreemdelingen in het binnenland onder het verband van passen. 3. Eene vermindering van de belastingen op zekere handels artikelen. 4. Het verblijf van een gezantschap te Pekin. 5. Schadevergoeding, doch geen grondgebied.

NEW YORK, 19 Junij. De correspondent der *Tribune* zegt, dat er gisteren depeches van Engeland het kabinet zijn voorgelegd. Zij beantwoorden geenszins aan de verwachtingen der Administratie, of de gevoelens waartoe de verzekeringen van Lord Napier het regt geven. Terwijl zij ontkennen eenig gezag te hebben gegeven voor beleedigende daden van de zijde der kruisers in de golf van Mexico, en bereid zijn om wat dat betreft schadevergoeding te geven, houden zij vast aan het plan om den slavenhandel door afdoende en krachtige middelen te onderdrukken.

Eene geneigdheid om het regt van visiteren op de aannemelijkste wijze uit te oefenen wordt bekend, en ten dien einde uitte Lord Malmsbury zijnen wil en zijn verlangen, om eenige wenken van het Amerikaansche gouvernement te ontvangen. De onverwachte toon dezer depeches heeft veel indruk in het kabinet gemaakt.

Particuliere, maar authentieke berigten, die gen. Johnston's depeches van Utah begeleiden, zeggen dat de onderwerping der Mormonen plotselijk en onbevredigend is, en niettegenstaande al hunne beweringen hielden zij nog steeds al de passen bezet.

MILWAUKEE, 17 Junij. Gisteren middag kort na vieren viel plotseling het vier verdiepingen hooge winkelhuis van J. H. Cordes & Co. in de Detroit straat, tusschen de oost Water en Main straat, met eenen vreeselijken slag neder, en begroef 4 personen onder zijne puinen. Zij er allen voor den avond uit waren gehaald, de een dood en de drie anderen deerlijk bezeerd. Twee anderen hadden als door een wonder weten weg te komen, voor het huis nederkwam.

De voorgevel van het gebouw viel over de Detroit straat, en gelukkig ging er toen juist niemand voorbij in die anders zoo woelige straat. De zijmuur viel in, en in minder dan eene minuut was het gansche gebouw een puinhoop. Een heer, die juist aan de overzijde, in het Cross Keys Hotel, voor het raam stond, toen het ongeluk plaats had, beschrijft het gezigt als het vreeselijkste, dat hij ooit gezien had. Hij zegt eerst een gekraak te hebben gehoord, en toen den voorgevel langzaam te hebben zien bewegen, en vervolgens scheen dezelve langzaam tot gruis te barsten, waarbij het zwaarste gedeelte geheel dwars over de straat viel. De slag des vals werd duidelijk twee blokken ver gehoord.

Op het oogenblik dat het gebouw viel, waren er, voor zoo ver wij konden vernemen, zeven personen in, van welke er twee zonder letsel uitkwamen. Een hunner, een winkelbediende, JAMES SCOLLAR genaamd, was in de tweede verdieping, bij den voorgevel, en, toen dezelve viel, zag men hem uit de vallende massa springen, en hij ontkwam ter naauwernood van door de puinen bedekt te worden. Hij sprong van de tweede verdieping, doch was niet in het minst bezeerd. Een andere bediende, Wm. H. MYERS, trad juist de voordeur binnen, toen hij een gekraak hoorde, en ziende dat de muren op het punt stonden van te vallen, aan den haal ging en op het haar af zijn leven redde.

Ongeveer tien minuten of zoo na den val des gebouws, worstelde EMIL WEISSBAR zich, tot aller verbazing, uit de puinen, zonder erg bezeerd te zijn. CHARLES EWA, [illegible], werd en [illegible]

[illegible]

De Indianen zwerven de Mormonen [illegible] men hun wijven, en zeggen dat zij niet willen vechten. Brigham Young heeft het [illegible] zegel, [illegible] de men [illegible] te zijn, aan Gouv. Cumming overgegeven. De jongste zware regens strekten zich ver naar het westen uit, en al de stroomen zijn hoog.

— 17 Junij. Eene depeche van St. Joseph, Mo., per Ver. Staten Express naar Booneville zegt dat de Zoutmeermail daar den vorigen avond was aangekomen met berigten tot 20 Mei van Camp Scott. De trein was 17½ dag onder weg. Volgens de laatste berigten was kapitein Marcy op het Cherokee pad, 200 mijlen van Fort Bridger. Col. Hoffman had Big Sandy Creek, 78 mijlen van Fort Bridger af, bereikt. De Mormonen verlaten allen het dal en gaan naar eene plaats, Provo genaamd, 40 mijlen van de stad af, waar zij, zoo als gezegd wordt, zich zullen versterken tegen verdere aanranding.

— Het Parijsche blad *L'Union* zegt dat er, volgens statistieke opgaven, tegenwoordig, in Frankrijk een millioen acht maal honderd duizend huwbare vrouwlieden zijn, die [illegible] eenen man uitzien.

— Er heeft weder eene vreeselijke uitbarsting van den Vesuvius plaats gehad, waarbij vele menschen zijn omgekomen en veel eigendom is vernield.

Ingezonden Stukken.

Een woordje aan den heer Salverda!

Wel, wel! Ik sta er verbaasd van! Magister Salverda zwaait de tuchtroede over mij, en ziet niet in, dat hij daardoor gevaar loopt van zich zelven eene tuchtiging op den hals te halen. Waarlijk, Mr. Salverda, het getal is legio van hen, die door verkeerde zinsopvattingen, door met ijdele klanken te spelen, bij het redetwisten de overhand trachten te krijgen; maar van een beschaafd en geleerd man, gelijk gij, had ik zoo iets niet verwacht. Waarlijk, magistertje lief, als ik niet beter wist, zou ik denken dat gij niet goed lezen kondt! thans echter moet ik wel vermoeden, dat gij opzettelijk hetgeen ik in mijn door u gehekeld artikel zeide verkeerd begrepen, mijne woorden verdraaid hebt. Waar heb ik bij voorbeeld als bewijsgrond, dat de Democraten Aristocraten zijn, het ongemanierde gedrag van Brooks, Keitt, Rust en Herbert aangevoerd? Ik moest stapelgek zijn, als ik rowdyismus als een bewijs van aristocratie wilde bijbrengen, maar even zoo min, gij eolijk schelmpje, gij *lepidum caput*, is het een bewijs voor het tegendeel. Gij zult toch niet willen zeggen, gij onbedachtzame schrijver, dat er onder de Aristocraten geene ongemanierde menschen, geene rowdy's zijn. Gij, die met de geschiedenis zoo goed bekend zijt, die weet wat patriciers en plebejers zijn, gij weet toch ook wel, dat de ridders der middeleeuwen over het algemeen noch lezen noch schrijven konden, en dat hunne gansche opvoeding bijna in niets anders bestond dan in te leeren vechten. Gij zult toch niet beweren, dat die ridders geene aristocraten waren. En weet gij nu niet, dat men de Zuid Amerikanen de ridderschap noemt? Weet gij niet dat deze van kindsbeen af den arbeid als het deel der slaven leeren beschouwen, en dus met verachting nederzien op hen, die van den arbeid hunner handen leven? Vloeit het niet uit den ganschen aard hunner opvoeding voort, dat zij zich als betere wezens, als *aristoi*, beschouwen, dat zij geheel doordrongen zijn van den geest der aristocratie, en, gelijk de ridders der middeleeuwen, in hunnen overmoed het regt denken te hebben, om hen, die zij beneden zich achten, de arbeidzame Noord Amerikanen, te mishandelen, als het hun lust, gelijk zij van kindsbeen af hunne slaven hebben leeren doen? Zijn nu die ridders, gemanierd of ongemanierd, geene Aristocraten, en maken die zuidelijke Aristocraten niet het grootste gedeelte der Democraten uit, en loopt dus de Democratie niet aan den leiband van Aristocraten? Foei, magister, uwe oppervlakkigheid doet mij beuzelen. Hadt gij beter gelezen, dan zoudt gij dat ook wel begrepen hebben, en gij hadt mij de moeite van dit te schrijven bespaard.

Verder zoudt ik gezegd hebben, dat ik mij bij de republikeinsche partij heb gevoegd, *omdat hare grondbeginselen gelijk zijn aan die van de reine leer van Christus.* Waarom geeft gij dien volzin niet letterlijk op gelijk ik dien geschreven heb? Er staat aldus; *omdat hare grondbeginselen kosmopolitisch zijn, gelijk de reine leer* enz. Gij, die grieksch verstaat, zult ook wel weten, wat het woord kosmopolitisch beteekent. De christelijke godsdienst is kosmopolitisch. Bij de Joden, bij de Romeinen, bij de Grieken enz. was de hoogste deugd liefde tot het vaderland; de christelijke godsdienst predikt ons als de hoogste deugd eene liefde, die het gansche menschdom omvademt. Jezus had ontegenzeggelijk zijn vaderland lief. Hij weende over Jeruzalem; Hij weeklaagde over Israel; maar gelijk Hij door zijnen kruisdood zijne leer moest bezegelen, zoo moest Jeruzalem vallen! zoo moest Israel in alle hoeken der wereld verstrooid worden, om de waarheid zijner leere te staven! Het offer werd gebragt, Jeruzalem viel, Israel werd verstrooid, en het evangelie werd den heidenen verkondigd, het evangelie, dat ons leert onzen naasten lief te hebben als ons zelven. [illegible] magister, geen grondbeginsel is goed, dat niet op dit eenige heilig grondbeginsel rust, en voor dat grondbeginsel ijver ik [illegible] der ijdelheid [illegible] mijne artikels zetten, en zonder eigenbelang, want naar postjes ding ik niet. Ik werp mij tot geenen partij aanvoerder op, maar ik tracht mijne landgenooten van gevoel voor waarheid en regt en menschelijkheid te [illegible], en hen [illegible] te maken tegen den invloed van [illegible] en magtspreuken. [illegible] de christelijke godsdienst, den pligt op kosmopolitisme [illegible] zijn [illegible] hebben zij hier niet [illegible] in den vreemde. Het weemoed [illegible] naar het landje, waar de gebeenten hunner geliefde [illegible] in het koele graf rusten, waar zij als kind hebben gedarteld, als jongeling zich zelve blijde toekomst hebben voorgespiegeld, naar dat landje, zoo rijk aan zoete herinneringen [illegible], kunnen zij geen ander vaderland in hun hart opnemen; maar hun hart kan gloeijen voor de [illegible] der menschheid, zoodat zij zich [illegible]

[illegible]

[illegible] ... in ernst [illegible] belagchelijken [illegible] de Know Nothings. Ik denk daarbij altijd aan den jongman, wiens [illegible] is [illegible] opgegeten. "Ik zou u wel verlo[illegible] ... zoo bang, [illegible] zullen."

Waarlijk, vriend, gij zijt een weinigje al te spoedig gereed om iemand een Know Nothing [illegible]. Als [illegible] tot [illegible] een ding maakt, dan zijt gij, dan ben ik ook [illegible] Know Nothing. Als de Yankees bij het stemmen voor posties hunne landslieden voortrekken, wel, man lief, dat doen wij immers ook. Zoo iets is geheel natuurlijk. Herinner u maar eens hoe dikwijls gij het, in Nederland, met leede oogen hebt aangezien, als paapen en knoeten (zoo als men daar zegt) landskinderen werden voorgetrokken. Doch wees gerust, magistertje; het Know Nothingismus is geheel in strijd met den speculatiegeest der Yankees, waardoor dan ook die gevreesde partij bijna niet meer dan [illegible] of het moest zijn onder de zuidelijke Democraten, want van aristocratie tot despotismus en Know Nothingismus is slechts [illegible] kleine schrede.

KOSMOPOLITAAN.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

TE SHEBOYGAN.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Junij.	Fahrenheit.	Reaumur.	Celsius.
Maandag 14	57¾	12⅛	15⅛
Dingsdag 15	63	13¾	17
Woensdag 16	48	7⅛	9
Donderdag 17	58	11⅛	14½
Vrijdag 18	64	14⅛	17¾
Zaturdag 19	72	18	22½
ZONDAG 20	68½gr.	16¼gr.	20½gr.

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

Junij.	Fahrenheit.	Reaumur.	Celsius.
Maandag 14	73	18⅛	23
Dingsdag 15	61¼	13	16⅛
Woensdag 16	78½	18	22½
Donderdag 17	74⅛	19⅛	24½
Vrijdag 18	80½	21½	27
Zaturdag 19	77	20⅛	25⅛
ZONDAG 20	78½	21	26¼

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Junij.	Fahrenheit.	Reaumur.	Celsius.
Maandag 14	61½	13	16½
Dingsdag 15	63	15	19
Woensdag 16	54	10	13⅛
Donderdag 17	67	16	20
Vrijdag 18	74⅛	18¾	23⅛
Zaturdag 19	70½	17¼	21½
ZONDAG 20	75¾	14⅛	17¾

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis., den 21sten Junij 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,60 @ 0,70	
Roode W. en Z. Tarwe,	" "	– 0,55 @ 0,70	
Rogge,	" "	– 0,40 @ 0,50	
Gerst,	" "	– 0,35 @ 0,40	
Haver,	" "	– 0,22 @ 0,25	
Ind. Koren,	" "	– 0,40 @ 0,45	
" in Aren,	" "	– 0,20 @ 0,22	
Witte Boonen,	" "	– 0,62 @ 0,75	
Erwten,	" "	– 0,40 @ 0,56	
Aardappelen,	" "	– 0,18 @ 0,25	
Gras Zaad,	" "	– 1,00 @ 1,25	
Droge Appels	" "	– 2,50 @ —	
Groene Appels,	℔ barrel	– 4,00 @ 4,50	
Spek (mess)	" "	– 0,00 @ 0,00	
[illegible]	" "	– 2,75 @ 3,00	
Wit Visch.	" "	– 4,00 @ 6,50	
Meel extra fijn v. blanke Winter Tarwe,	" "	– 3,50 @ 4,00	
Meel extra 2de kwaliteit,	" "	– 3,25 @ 3,75	
" super fijn,	" "	– 2,50 @ 3,00	
Roggemeel,	" "	– 3,00 @ 0,00	
Buckweitmeel,	" 100lbs.	– 1,25 @ 1,50	
Ind. Korenmeel,	" "	– 1,00 @ 1,25	
Vleesch	" "	– 4,00 @ 5,00	
Spek	" "	– 6,50 @ 7,00	
Boter	in tonnetjes	–10,00 @ 11,00	
" versch	℔ lbs.	– 0,09 @ 0,10	
Huiden droge	" "	– 0,06 @ 0,08	
" natte	" "	– 0,02 @ 0,04	
Geslagte Varkens,	" "	– 0,05 @ 0,06	
Hammen,	" "	– 0,08 @ 0,09	
Eijeren	per dozijn	– 0,06 @ 0,07	
Timmerhout	" M	– 6,00 @ 12,00	
Shingles	" "	– 1,25 @ 3,00	
Hooi	ton	– 6,00 @ 7,00	
Hout	" cord	– 1,50 @ 2,00	

Advertentien.

Getrouwd door P. ZONNE, Esq.
PIETER VAN ES,
met
JACOBA DE RUITER.
beiden van Zaamslag, in de Provincie Zeeland.
Town HOLLAND, Sheboygan Co., Wis.
[illegible] 13 Junij 1858.

Toen Agnes naar bed ging zat haar vader nog op; doch weldra hoorde zij hem zijn koffertje bergen, en toen naar bed gaan. Daarop viel zij in slaap.

Hoor! Welk een geluid is dat! Agnes springt verschrikt op en luistert. Maar zie! een helder licht verspreidt zich in den pacht, en dikke wolken rooks dringen het vlieringkamertje binnen.

"Brand! Brand!" dus klonk eene stem in het portaal, en thans hoort zij het knetteren des vuurs en voelt de hitte. "Agnes, mijn kind!" en in het volgende oogenblik ontmoet zij haren vader op den trap. Hij was gekleed, maar zij niet.

"Neem al uwe kleederen, Agnes, en gij kunt die in het portaal aantrekken. Het huis staat in brand!" en weinige minuten daarna stonden vader en kind op den weg, de laatste met eenen bundel kleederen in hare hand, terwijl de eerste een koffertje droeg. Zij staarden naar het brandende gebouw, maar geen van beiden sprak.

En anderen kwamen naar het brandende gebouw geloopen, maar niemand trachtte de vlammen tegen te gaan. En die poging zou ook te vergeefs zijn geweest, want het oude kavalje brandde als tonder. Maar wat meer is — niemand zou die poging gedaan hebben, al ware er nog kans op eenen goeden uitslag geweest, want de ellendige oude hut had te lang eene der schoonste plaatsen in het dorp ingenomen. Er waren geene andere gebouwen mede in gevaar, daarom lieten zij het ding branden.

"Hebt gij uw geld gered?" vraagde Agnes.

"Ja. Zie, ik nam het koffertje bij me. Ik liet de kaars branden, om er op te kunnen passen. Maar ik viel in slaap, en de kaars moet omgevallen zijn. Maar ik heb het koffertje." En terwijl hij sprak, hield hij plotseling stil en staarde er op bij het licht der gloeijende puinhoopen.

"Dat is het koffertje niet!" fluisterde Agnes verschrikt.

"Niet —" maar de oude man sprak niet verder.

Hij zag dat hij een verkeerd koffertje had gegrepen! Dit was slechts gevuld met oude contracten en bestovene quitantiën!

"Te gronde gerigt! Verloren!" kermde Noah Breman, terwijl hij zich van den brandenden hoop afwendde. "Ik had vijftig duizend pond in dat koffertje, en waar zijn zij nu?"

"Dat komt er niet op aan," zeide Agnes haren arm om haars vaders hals slaande; "wij zullen zonder dat geld ook wel gelukkig zijn."

"Maar waar zullen wij van leven?" vraagde de grijsaard met eene zonderlinge uitdrukking op zijn gelaat.

"Wees daar niet bezorgd voor," dus klonk plotseling de stem van Walter Adams; "Mijn huis is voor ons allen groot genoeg!"

"Wat!" zeide Noah Breman, in Walter's gezigt starende. "Meent gij dat gij mij onder uw dak wilt opnemen? Dat gij voor mij wilt zorgen, en mij onderhouden?"

"Ja," antwoordde de gelukkige jongman, vol hoop. "Ik zou nimmer zonder Agnes gelukkig kunnen zijn, hoe lief ik haar ook heb, als ik dacht dat haar arme oude vader geen te huis had. Kom, wij zullen bij elkander wonen, en zoo gelukkig leven als de dagen lang zijn."

"Maar uw salaris, jong mensch?"

"Is voor ons toereikend, mijnheer: ik heb honderd pond in het jaar. Daar kunnen wij van leven, en er nog wel wat van overhouden daarbij."

"Goed, goed — bemin haar — heb haar lief — wees goed voor haar — maak haar gelukkig — laat nooit — "

Toen de oude man de vreugdetranen uit de oogen zijns kinds zag [illegible]

EEN HART GEVONDEN,

OF

Waarde beter dan rijkdom.

Naar het Engelsch.

"Ik zeg u van neen, Agnes! Ik wil het niet hebben. Het is den kerel om mijn geld te doen. Ik ken hem — ik ken hem — ik ken hem. Ik ken al die zotte pronkers. Zij zwerven om eenen zak goud als de kraaijen om een kreng. Ik wil het niet hebben; nu weet gij het."

"Vader, gij beoordeelt Walter te hard. Hij is een goed mensch — eerlijk en ijverig en ....."

"IJverig, zegt gij! Ik zou wel eens weten willen wat hij van zijnen ijver kan laten zien."

"Hij heeft eene allerbeste opvoeding genoten, vader."

"Opvoeding! Malligheid! Kan hij van zijne opvoeding leven? Kan hij er geld van maken?"

"Ja, hij kan er van leven. Hij heeft reeds eene goede plaats als klerk bekomen."

"En zal zeker juist genoeg verdienen om de fraaije kleederen te betalen, die hij draagt. Ik ken die knapen wel. Maar er moet een eind aan komen. Als gij hem liever hebt, dan uwen armen ouden vader, dan moet gij uw gang maar gaan. Ik kan wel alleen leven — ik zal niet lang meer leven ook — en gij kunt ......"

"Houd op — houd op, vader! Gij hebt geen regt om zoo te spreken. Gij weet wel, dat ik u niet zou kunnen verlaten." En Agnes Breman sloeg hare armen om des ouden mans hals, en kuste hem, en verliet toen de kamer.

"Het is toch wonderlijk zoo als die jonge gekken handelen," mompelde de grijsaard bij zich zelven, toen hij zijne dochter had zien vertrekken. "Er zijn reeds [illegible] van die beesten op het meisje uit gewest — twintig hebben hunner om haar rondgezworven, gelijk de menscheneters om een dood mensch. Maar weet ik niet wat zij zoeken? Kan ik dat niet begrijpen? Neen, dat kan ik niet, ho! Het is om mijn geld te doen en anders niet. Maar Agnes heeft er nooit een lief gehad voor dat deze Adams kwam. Die lummel! En nu zou zij zoo, maar in eens willen gaan trouwen. Een mooi ding!"

De oude man boog het hoofd terwijl hij sprak, en hij zag eenen droppel op den rug zijner hand liggen. Het was een heldere droppel, en de stralen der ondergaande zon speelden er in.

"Zij schreide toen zij mij kuste," fluisterde hij, den traan van zijne harde hand vegende. "Ik kan me niet begrijpen wat haar zoo teerhartig maakt. Dat heeft ze niet van mij; maar ze heeft het misschien van ......"

De oude man hield op, en er zweefde eene wolk over zijn gerimpeld voorhoofd, want er ging hem een steek door het hart. Hij herinnerde zich het zachtaardige, lijdzame wezen, dat eenmaal zijne levensgezellin was geweest — de moeder van zijn kind. Hij herinnerde zich hoe zij zijne vrouw was geworden, zelfs schoon de bloei des mannelijken leeftijds voor hem was voorbijgegaan; hoe zij hem lief had, en hem oppaste, en voor hem zorgde, en hoe zij ook haar kind leerde hem lief te hebben en voor hem te zorgen. En hij herinnerde zich hoe zij nimmer geklaagd had, zelfs als zij leed, en hoe zij gestorven was met eenen glimlach en eenen zegen op hare lippen, ofschoon het goud haars echtgenoots haar geene verkwikkingen bragten.

Noah Breman boog zijn grijs hoofd nog lager, en in zijn hart wenschte hij, dat hij alles kon vergeten, behalve de weinige vlugtige genoegens zijner gade. Maar hij kon het niet vergeten. Hij had [illegible]

Mengelwerk.

EEN UITWERK MET ROOVERS. — Een opziener van de jagt uit het dorp Brunete, in de omstreek van Madrid, ontving niet lang geleden eene som gelds, doch had de onvoorzigtigheid die te laten zien. Eene rooversbende nam het besluit zich in het bezit van dat geld te stellen. Dien ten gevolge verkleedde zich een hunner, toen de opziener was uitgegaan, om de rondte in het bosch te doen, als oude vrouw en ging naar des jagtopzieners huis, voor hetwelk diens kinderen aan het spelen waren. Hij trad op hen toe en begon met hen te schertsen en te spelen. Maar het grootste, vijf jaar oude kind bemerkte plotseling, dat die persoon een man was en vloog met den uitroep: "Moeder, het is een man!" in huis. De vrouw des opzieners, die in hare huishouding bezig was, sloot terstond de deur en liet het jongste, drie jaar oude kind er buiten. De roover trachtte de deur te openen, maar zonder gevolg, en daar de vrouw stellig weigerde, open te doen, nam hij het kind en slingerde het met alle magt driemaal met het hoofd tegen de deur, waardoor het schepseltje gedood werd. De moeder greep daarop, wild van smart, eene pistool, legde op den roover aan, en schoot hem neder. Op dit oogenblik kwam de boschwachter, van twee gend'armes verzeld, aan. Men onderzocht den doodgeschoten bandiet en vond twee dolken, eene pistool en een fluitje in zijnen zak. De gend'armes gingen in huis, plaatsten zich met hunne karabijnen bij het raam en lieten den jagtopziener een teeken met het fluitje geven. De man deed het en niet lang daarna stortten zich zes met geweren gewapende roovers uit het bosch. De gend'armes vuurden op hen en schoten er drie dood; de anderen ontkwamen.

WAT GEEN ANDERE ROOVER KAN, DAT DOET EEN ROMEINSCHE. — Tusschen Rome en Frascati bevindt zich, gelijk bekend is, een spoorweg van 6 mijlen lengte. Onlangs was er een feest in de laatste plaats en vele Romeinsche vrouwen begaven zich met den spoorwagen daarheen. Zij hadden voor de feestelijkheid hunne kostbaarste sieraden aangedaan. Dit wisten de roovers en besloten den geheelen spoortrein aan te grijpen. Een paar roovers maakten zich van een der spoorwegwachters meester en staken de seinvlag op, die aanduidt, dat er iets op den spoorweg niet rigtig is, en elke aankomende locomotief doet stilhouden.

Op den spoorweg was het nu wel alles rigtig, maar onmiddelijk naast den weg was het niet rigtig, omdat hier de drommel in de gedaante van roovers zijn spel speelde. De machinist, die de opgeschikte vrouwtjes medebragt, zag het roode vaandel en liet den trein stil staan. Dat was het juist wat de spitsboeven wenschten. Men opent beleefd de portieren — de Italiaansche roovers zijn namelijk beleefd — en verzoekt, met eenige voorgehoudene pistolen, allervriendelijkst om armbanden, ketens, horlogies, spelden en welke dergelijke beminnenswaardigheden er al niet meer zijn.

Men verbeelde zich den schrik en het gejammer der vrouwen. Toen de roovers met het plukken gedaan hadden, kreeg de machinist, benevens de geruststellende verzekering, dat de spoorweg geheel in orde was, verlof, om met de ontpopte vrouwtjes verder te rijden, waartoe de goede man zich dan ook niet lang liet noodigen. Eenigen der schoonen bezaten, niettegenstaande den schrik, zoo veel tegenwoordigheid van geest, om dit of dat sieraad spoedig onzigtbaar te maken; maar de opmerkzame en in hunne kunst volleerde roovers lieten zich geene knollen voor citroenen verkoopen. Alles wat blonk en fonkelde moest uitgeleverd worden. "Houd toch den trein niet onnoodig op," heette het. Niemand werd eenig leed aangedaan.

EENE DUITSCHE WALS ALS LEVENSREDDER is zeker wel iets dat men nog nooit heeft bijgewoond, en toch gebeurde het eens daar, waar men het het allerminste verwachtte, namelijk hier in Amerika.

Toen de door de Britten in den omwentelingskrijg tegen de Amerikanen opgehitste Indianenstammen, die zich toen nog in het westelijk gedeelte des staats New York ophielden, de volkplantingen der blanken overvielen en mannen, vrouwen en kinderen vermoordden, kwam een de zer stammen in eene Duitsche volkplanting in den omtrek van Albany. De krijgslieden dezes stams, een man of vijftig, hadden in den nacht van den 26 December 1777 reeds meerdere hutten verbrand en derzelver bewoners vermoord, toen zij aan de schuur eens Duitschen boers kwamen, in welke verscheidene landverhuizers, Wurtenbergers en Pfaltzers, den tweeden kerkdag met eenen lustigen dans vierden. Toen de vrolijke Duitschers juist rondwalsten, stoven de Indianen, die ongemerkt kwamen aangeloopen, in de vrolijke rijen. "Voortgedanst!" riep een verstandige, moedige Pfalzer zijne makkers toe, "of gij zijt allen des doods." De wals werd voortgezet, al sneller en sneller werd de dans, die de meesten voor den laatsten hunns levens, voor eenen waren dooden dans hielden. De Indianen, in plaats van zich gewoonlijk bij hun binnenstuiven, plotseling den bloedigen moord te beginnen, staarden nieuwsgierig naar de dansenden, want zij hadden nog nooit eene wals gezien; hunne gruwzaamheid aantoonende, moordzuchtige blikken werden zachter en eindelijk begonnen zij, gelijk nieuwsgierige kinderen, te lagchen, en eer er een uur om was, greep ieder hunner een meisje en beproefde op de Duitsche manier te walsen, dat hun echter slechts zeer onvolkomen gelukte; waarom zij dan ook spoedig de wals met hunne gewone Indianendansen verwisselden, die de Duitsche meisjes en mannen niet zwaar vielen. De Indianen bleven, tot het kricken van den dag en namen vriendelijk afscheid van hen, tot wier vermoording zij gekomen waren.

GENOEGENS DER RIJKEN. — In het laatste gedeelte der laatste eeuw bloeide er te Parijs een zeer vermogende bankier, met name Nicholas Beaujou. Door zijne milddadigheid werden kerken en hospitalen gesticht en begiftigd, van welke sommigen noch ten huidigen dage zijnen naam dragen. Hij was ook eens de eigenaar van het beroemde Elysée Bourbon, lang de woning van prinsen en aanzienlijken, hetwelk hij vergrootte en verfraaide, en hetwelk naderhand een koninklijk paleis werd. De naam van zijne pracht was zoo groot, dat een Engelschman, jaloersch op zijnen roem, besloot zich er van te overtuigen. Hij ging naar des bankiers woning, en werd in de eetzaal geleid. De tafel was bedekt met aanlokkende geregten.

"Uw meester leeft er zeker goed van," zeide de twijfelachtige zoon van Albion.

"Och neen, mijnheer," antwoordde de bediende, "mijn meester zit nimmer aan tafel; hij eet slechts van één geregt groente."

"Wel, hij kan dan toch ten minste zijne oogen den kost geven," vervolgde de bezoeker, naar de heerlijk schoone schilderijen ziende.

"Och neen, mijnheer, mijn meester is bijna blind."

"Ik denk," mompelde de verbaasde Engelschman, in eene andere kamer tredende, "dat hij zich verlustigt door naar schoone muzijk te luisteren."

"Och neen, mijnheer, mijn meester heeft nooit de muzijk gehoord, die hier gespeeld wordt; hij gaat vroeg naar bed, in de hoop van eenige oogenblikken rust te genieten."

"Kom aan, uw meester zal dan toch wel het vermaak van eene wandeling genieten!"

"Och neen, mijnheer, hij kan niet meer gaan."

Aldus van vraag tot vraag, en och neen tot och neen, ontdekte de Engelschman, dat de millionair Beaujou de ellendigste aller menschen was.

☞ Eene dame op het land had aan eene jonge weduwe te Chicago geschreven, en haar verzocht eenen onderwijzer voor haar op te zoeken, die die en die goede hoedanigheden bezat. Er kwam geen einde aan het optellen; overigens was haar brief zeer dringend. De jonge weduwe antwoordde haar: "Dierbare vriendin! Ik heb naar eenen onderwijzer gezocht zoo als gij mij verzocht hebt. Ik heb hem nog niet gevonden, maar ik zal nog eens zoeken, en zoodra ik hem gevonden heb, zal ik hem trouwen."

☞ De zoon van eenen teederminnenden vader van Ierland ten oorlog vertrekkende, beloofde zijne weenende ouders, hun, bij zijne terugkomst, tot zegeteeken het hoofd eens vijands te zullen medebrengen. — "Lief kind," zeide de vader, "ik zou u liever zonder hoofd zien terugkeeren, als gij dan maar gezond en wel waart."

☞ Twee jong gehuwden eenen ezel op den weg ontmoetende, zeide het jonge vrouwtje schertsende en op de teederste wijze tot haren veel geliefde: "Is dat niet een uwer bloedverwanten, liefje?" — "Ja, hartje," antwoordde de man, "een aangetrouwde."

☞ Een doctor zond eenen rok naar eenen kleermaker terug, omdat dezelve hem niet goed paste. De kleermaker, kort daarop den doctor bij de begrafenis van een zijner patienten bespeurende, zeide:

"Och doctor, gij zijt toch een gelukkig man!"

"En dat waarom?"

"Omdat," antwoordde de kleermaker, "uw knoeiwerk u nooit wordt terug gezonden."

☞ Vrouwen zijn gelijk horlogies — wel genoeg om naar te zien — mooije wijzerplaaties — fijne wijzertjes — maar wat moeijelijk gelijk te zetten, als zij eenmaal aan den gang zijn.

☞ De mooiste aap is nog leelijk. — *Plato.*

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis. — [illegible]
Oostburg, Wis. — A. van de Wall.
Sheboygan Falls. — J. Bregman.
Milwaukee. — D. J. Doornink.
Alto, Wis. — J. Landaal.
Chicago, Ills. — F. Pandelaar.
Hope, Ills. — G. van der Syde.
Thornton, Ills. — M. Jansen.
Keokuk, Iowa. — D. Gleijsteen.
Pella, Iowa. —
Cincinnati, Ohio. — C. M. [illegible]
Cleveland, Ohio. — B. Ochsner.
Kalamazoo, Mich. — J. [illegible]
Holland, Mich. — J. van de Luyster.
Zeeland, Mich. —
Grand Haven, Mich. — [illegible]
Grand Rapids, Mich. —
Buffalo, N. Y. — [illegible]
Rochester, N. Y. — A. de Vos, Az.
Albany, N. Y. —
New York. — [illegible]
Paterson, New Jersey. — L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, behoeven slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en daarvan te zenden aan [illegible] Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gezocht voor de nog openstaande plaatsen. [illegible] lijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR EEN JAAR, [illegible] PER JAAR; [illegible] MAANDEN; ENKELE NOMMERS [illegible]

[illegible]

niet vergeten, dat men elkander in de ooren had gefluisterd, dat zijne vrouw langer had kunnen leven, als zij behoorlijke kleederen en behoorlijke geneeskundige oppassing had gehad.

"Maar het zou zoo veel gekost hebben. Ik haalde geld uit."

Ach! — deze bedenking wilde de pijn niet weg nemen. De andere herinnering was de sterkste.

Noah Broman had den gewonen ouderdom der menschen overschreden, daar hij over de seventig jaar oud was, en zijn gansche leven was aan het bijeen schrapen van geld gewijd geweest. Hij had zich zelven alle verkwikking en gemak ontzegd, en zijn hart was bijna even hard geweest als het goud, dat hij opstapelde. Maar naar mate zijn haar witter en dunner werd, en de jaren zwaarder op hem drukten, dacht hij meer na — peinsde hij meer. De zachte glimlach zijner overledene gade vervulde hem zijne zending, en de reine liefde van zijn zachtaardig kind herinnerde er hem onophoudelijk aan, dat er betere harten dan het zijne waren.

Eindelijk stond de vrek op, en verliet het vertrek. Hij meende de hut te verlaten, doch toen hij in het kleine portaal kwam, hoorde hij eene stem in het vlieringkamertje. Het was de stem zijns kinds. [illegible]

te zullen liefhebben en verzorgen! Vader in den hemel, help mij! O, help mij!"

De oude man kroop van den trap af en ging de deur uit, en wandelde een geheel uur lang alleen onder de boomen rond. Hij dacht weder aan zijne vrouw — weder aan zijn kind — en toen — aan zijnen God. En het was de eerste maal niet dat hij daar alleen had gewandeld. Hij wist zelf niet hoe groot de invloed was, dien zijn kind op hem had.

Agnes — de reine, goede, schoone Agnes — weende lang en bitter in haar vlieringkamertje, en toen zij bedaard was, en hare wangen gedroogd waren, kwam zij naar beneden en gebruikte haar avondeten; maar zij was het lagchende, gelukkige wezen niet meer, dat vroeger rondom de armoedige tafel had gezweefd.

Eenige dagen daarna, Noah Breman op zekeren morgen zijne hut naderende, hoorde hij stemmen daar binnen. Hij gluurde door eene scheur in het grove papieren gordijn, en zag Walter Adams bij zijn kind. Haar hoofd rustte op Walter's schouder, en zijn arm was om haar heen gelagen.

Walter was een wees, en gedurende al de jaren zijner jeugd Agnes's schoolkameraad en vurige minnaar geweest. Hij was een eerzaam, deugdzaam man, en beminde het lieve meisje, omdat zij zoo goed, en [illegible]

hard. Doch mijn hart moge er onder breken, de liefdegelofte, die ik tegen mijne stervende moeder heb afgelegd, moet gehouden worden."

[illegible]

planie onder de sycamoren bereikt had, veegde hij iets uit zijn oog. Hij deed even als of er een vliegje in zijn oog was gewaaid.

[illegible]